

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 58

26 stycznia 2015

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2015/C 026/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
---------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2015/C 026/02	Sprawa C-103/12: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 26 listopada 2014 r. – Parlament Europejski (C-103/12), Komisja Europejska (C-165/12) przeciwko Radzie Unii Europejskiej (Skarga o stwierdzenie nieważności — Decyzja 2012/19/UE — Podstawa prawna — Artykuł 43 ust. 2 i 3 TFUE — Umowa dwustronna w przedmiocie upoważnienia do wykorzystania nadwyżki dopuszczalnego połowu — Wybór zainteresowanego państwa trzeciego, które Unia upoważnia do wykorzystania żywych zasobów — Wyłączna strefa ekonomiczna — Decyzja polityczna — Ustalenie uprawnień do połowów)	2
2015/C 026/03	Sprawy połączone C-22/13, C-61/13 à C-63/13 i C-418/13: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 26 listopada 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Napoli, Corte costituzionale – Włochy) – Raffaella Mascolo (C-22/13), Alba Forni (C-61/13), Immacolata Racca (C-62/13) przeciwko Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Fortuna Russo przeciwko Comune di Napoli (C-63/13), Carla Napolitano, Salvatore Perrella, Gaetano Romano, Donatella Cittadino, Gemma Zangari przeciwko Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca (C-418/13) (Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC — Kolejne umowy o pracę na czas określony — Szkolnictwo — Sektor publiczny — Zastępstwa na stanowiskach nieobsadzonych i wolnych w oczekiwaniu na zakończenie postępowania konkursowego — Klauzula 5.1 — Środki zapobiegania nadużyciom w korzystaniu z umów na czas określony — Pojęcie „obiektywnego powodu” uzasadniającego takie umowy — Sankcje — Zakaz przekształcenia w stosunek pracy na czas nieokreślony — Brak prawa do naprawienia szkody)	3

2015/C 026/04	Sprawa C-66/13: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 26 listopada 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Green Network SpA przeciwko Autorità per l'energia elettrica e il gas (Odesłanie prejudycjalne — Krajowy system wsparcia zużycia energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych — Obowiązek wprowadzenia do systemu krajowego przez producentów i importerów energii elektrycznej pewnej ilości energii wytwarzanej ze źródeł odnawialnych lub zakupu „zielonych certyfikatów” od właściwego organu — Dowód tego wprowadzenia nakładający wymóg przedstawienia certyfikatów potwierdzających zielone pochodzenie wytworzonej lub importowanej energii elektrycznej — Przyjęcie certyfikatów wydanych w państwie trzecim uzależnione od zawarcia umowy dwustronnej między tym państwem trzecim i danym państwem członkowskim lub od umowy między operatorem krajowej sieci przesyłowej tego państwa członkowskiego i analogicznym organem wspomnianego państwa trzeciego — Dyrektywa 2001/77/WE — Kompetencje zewnętrzne Wspólnoty — Lojalna współpraca).	4
2015/C 026/05	Sprawa C-310/13: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 20 listopada 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Novo Nordisk Pharma GmbH przeciwko S. (Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 85/374/EWG — Ochrona konsumentów — Odpowiedzialność za produkty wadliwe — Przedmiotowy zakres stosowania dyrektywy — Szczególne systemy odpowiedzialności istniejące w chwili notyfikacji dyrektywy — Dopuszczalność krajowego systemu odpowiedzialności pozwalającego na uzyskanie informacji na temat niepożądanych skutków produktów leczniczych).	5
2015/C 026/06	Sprawa C-356/13: Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 20 listopada 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 91/676/EWG — Ochrona wód przed zanieczyszczeniami azotanami pochodzenia rolniczego — Niewystarczające określenie wód zanieczyszczonych lub wód, które mogą zostać zanieczyszczone — Niewystarczające wyznaczenie stref zagrożenia — Programy działania — Środki niekompletne).	5
2015/C 026/07	Sprawa C-404/13: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 listopada 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom – Zjednoczone Królestwo) – The Queen, na wniosek: ClientEarth przeciwko The Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs (Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Jakość powietrza — Dyrektywa 2008/50/WE — Wartości dopuszczalne dwutlenku azotu — Obowiązek wystąpienia z wnioskiem o przedłużenie wyznaczonego terminu przedstawiając plan w zakresie jakości powietrza — Sankcje).	6
2015/C 026/08	Sprawy połączone C-581/13 P i C-582/13 P: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 20 listopada 2014 r. – Intra-Presse/Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Golden Balls Ltd [Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Artykuł 8 ust. 5 — Słowny znak towarowy GOLDEN BALLS — Sprzeciw właściciela wcześniejszego słownego wspólnotowego znaku towarowego BALLON D'OR — Właściwy krąg odbiorców — Podobieństwo oznaczeń — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd].	7
2015/C 026/09	Sprawa C-666/13: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 20 listopada 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf – Niemcy) – Rohm Semiconductor GmbH przeciwko Hauptzollamt Krefeld (Odesłanie prejudycjalne — Unia celna — Klasyfikacja taryfowa — Wspólna taryfa celna — Nomenklatura scalona — Pozycje 8541 i 8543 — Moduły służące do transmisji i odbioru danych na niewielkich odległościach — Podpozycje 8543 89 95 i 8543 90 80 — Pojęcie części maszyn i urządzeń elektrycznych).	7
2015/C 026/10	Sprawa C-40/14: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 20 listopada 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation – Francja) – Direction générale des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières, Direction régionale des douanes et droits indirects de Lyon przeciwko Utopia SARL (Odesłanie prejudycjalne — Unia celna i wspólna taryfa celna — Zwolnienie z należności celnych przywozowych — Zwierzęta specjalnie przygotowane do celu laboratoryjnego — Instytucja publiczna lub instytucja użytku publicznego albo upoważniona instytucja prywatna — Importer, którego klientami są tego rodzaju instytucje — Opakowania — Klatki służące do transportu zwierząt).	8

2015/C 026/11	Sprawa C-487/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 4 listopada 2014 r. – SC Total Waste Recycling SRL /Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség	9
2015/C 026/12	Sprawa C-488/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Oradea (Rumunia) w dniu 4 listopada 2014 r. – SC Max Boegl România SRL i inni przeciwko RA Aeroportul Oradea i inni	10
2015/C 026/13	Sprawa C-489/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice, Family Division (England and Wales) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 4 listopada 2014 r. – A przeciwko B.	10
2015/C 026/14	Sprawa C-491/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Madrid (Hiszpania) w dniu 5 listopada 2014 r. – Rossa dels Vents Assessoria S.L./ U Hostels Albergues Juveniles S.L.	11
2015/C 026/15	Sprawa C-495/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento (Włochy) w dniu 6 listopada 2014 r. – Antonio Tita i in. przeciwko Ministero della Giustizia i in.	12
2015/C 026/16	Sprawa C-499/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België (Belgia) w dniu 10 listopada 2014 r. – VAD BVBA, Johannes Josephus Maria van Aert przeciwko państwu belgijskiemu	12
2015/C 026/17	Sprawa C-502/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 10 listopada 2014 r. – Buzzi Unicem SpA i in. przeciwko Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE i in.	13
2015/C 026/18	Sprawa C-509/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco, Sala de lo Social (Hiszpania) w dniu 13 listopada 2014 r. – Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF) przeciwko Luis Aira Pascual i in.	14
2015/C 026/19	Sprawa C-514/14 P: Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 5 września 2014 r. w sprawie T-471/11, Odile Jacob przeciwko Komisji, wniesione w dniu 14 listopada 2014 r. przez Éditions Odile Jacob SAS.	14
2015/C 026/20	Sprawa C-517/14 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 3 września 2014 r. w sprawie T-112/11 Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V./Komisja Europejska, wniesione w dniu 17 listopad 2014 r. przez Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V.	15
2015/C 026/21	Sprawa C-524/14 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 9 września 2014 r. w sprawie T-461/12, Hansestadt Lübeck przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 20 listopada 2014 r. przez Komisję Europejską.	16
2015/C 026/22	Sprawa C-527/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu 21 listopada 2014 r. – Ukamaka Mary Jecinta Oruche i Nzubechukwu Emmanuel Oruche przeciwko Bundesrepublik Deutschland	19
2015/C 026/23	Sprawa C-530/14 P: Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 11 września 2014 r. w sprawie T-425/11 Grecja przeciwko Komisji, wniesione w dniu 21 listopada 2014 r. przez Komisję Europejską	19
2015/C 026/24	Sprawa C-535/14 P: Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 23 września 2014 r. w sprawie T-646/11 Ipatow przeciwko Radzie wniesione w dniu 24 listopada 2014 r. przez Wadima Ipatowa	20
2015/C 026/25	Sprawa C-539/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Castellón (Hiszpania) w dniu 27 listopada 2014 r. – Juan Carlos Sánchez Morcillo i María del Carmen Abril García przeciwko Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA.	21

2015/C 026/26	Sprawa C-540/14 P: Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 26 września 2014 r. w sprawie T-630/13 DK Recycling und Roheisen GmbH przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 27 listopada 2014 r.	21
2015/C 026/27	Sprawa C-551/14 P: Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 26 września 2014 r. w sprawie T-634/12, Arctic Paper Mochenwangen GmbH przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 2 grudnia 2014 r. przez Arctic Paper Mochenwangen GmbH	22
Sąd		
2015/C 026/28	Sprawa T-57/11: Wyrok Sądu z dnia 3 grudnia 2014 r. – Castelnou Energía przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Energia elektryczna — Rekompensata za dodatkowe koszty produkcji — Obowiązek świadczenia usługi publicznej w zakresie wytwarzania pewnych ilości energii elektrycznej z węgla krajowego — Mechanizm priorytetowego wykorzystywania — Decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń — Decyzja uznająca pomoc za zgodną z rynkiem wewnętrznym — Skarga o stwierdzenie nieważności — Indywidualne oddziaływanie — Istotne oddziaływanie na pozycję konkurencyjną — Dopuszczalność — Brak wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego — Poważne trudności — Usługa świadczona w ogólnym interesie gospodarczym — Bezpieczeństwo zaopatrzenia w energię elektryczną — Artykuł 11 ust. 4 dyrektywy 2003/54/WE — Swobodny przepływ towarów — Ochrona środowiska — Dyrektywa 2003/87/WE)	24
2015/C 026/29	Sprawa T-661/11: Wyrok Sądu z dnia 2 grudnia 2014 r. – Włochy przeciwko Komisji [EFOGR — Sekcja Gwarancji — EFRG i EFFROW — Wydatki wyłączone z finansowania — Przetwory mleczne — Dochody przekazane — Kontrole kluczowe — Przekroczenie terminu — Ryczałtowa korekta finansowa — Podstawa prawna — Artykuł 53 rozporządzenia (WE) nr 1605/2002 — Powtórzenie] .	25
2015/C 026/30	Sprawa T-75/13: Wyrok Sądu z dnia 2 grudnia 2014 r. – Boehringer Ingelheim Pharma przeciwko OHIM – Nepentes Pharma (Momarid) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Momarid — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy LONARID — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Właściwy krąg odbiorców — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009]	25
2015/C 026/31	Sprawa T-272/13: Wyrok Sądu z dnia 3 grudnia 2014 r. – Max Mara Fashion Group przeciwko OHIM – Mackays Stores (M&Co.)) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego M&Co. — Wcześniejsze graficzne, wspólnotowy i krajowy, znaki towarowe MAX&Co. — Wcześniejszy słowny znak towarowy MAX&CO. — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	26
2015/C 026/32	Sprawy połączone T-494/13 i T-495/13: Wyrok Sądu z dnia 4 grudnia 2014 r. – Sales & Solutions przeciwko OHIM – Inceda (WATT i WATT) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Wspólnotowe, graficzny i słowny, znaki towarowe WATT — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009].	27
2015/C 026/33	Sprawa T-595/13: Wyrok Sądu z dnia 4 grudnia 2014 r. – BSH przeciwko OHIM – LG Electronics (compressor technology) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego compressor technology — Wcześniejsze słowne krajowe znaki towarowe KOMPRESSOR — Względna podstawa odmowy rejestracji — Częściowa odmowa rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009].	27
2015/C 026/34	Sprawa T-289/13: Postanowienie Sądu z dnia 10 listopada 2014 r. – Ledra Advertising przeciwko Komisji i EBC (Skarga o stwierdzenie nieważności oraz o odszkodowanie — Program wsparcia na rzecz stabilności Cypru — Protokół ustaleń w sprawie polityki szczególnych warunków gospodarczych zawarty między Republiką Cypryjską a EMS — Właściwość Sądu — Związek przyczynowy — Skarga częściowo niedopuszczalna, a częściowo oczywiście pozbawiona podstaw prawnych).	28

2015/C 026/35	Sprawa T-290/13: Postanowienie Sądu z dnia 10 listopada 2014 r. – CMBG przeciwko Komisji i EBC (Skarga o stwierdzenie nieważności oraz o odszkodowanie — Program wsparcia na rzecz stabilności Cypru — Protokół ustaleń w sprawie polityki szczególnych warunków gospodarczych zawarty między Republiką Cypryjską a EMS — Właściwość Sądu — Związek przyczynowy — Skarga częściowo niedopuszczalna, a częściowo oczywiście pozbawiona podstaw prawnych)	29
2015/C 026/36	Sprawa T-291/13: Postanowienie Sądu z dnia 10 listopada 2014 r. – Eleftheriou i Papachristofi przeciwko Komisji i EBC (Skarga o stwierdzenie nieważności oraz o odszkodowanie — Program wsparcia na rzecz stabilności Cypru — Protokół ustaleń w sprawie polityki szczególnych warunków gospodarczych zawarty między Republiką Cypryjską a EMS — Właściwość Sądu — Związek przyczynowy — Skarga częściowo niedopuszczalna, a częściowo oczywiście pozbawiona podstaw prawnych)	29
2015/C 026/37	Sprawa T-292/13: Postanowienie Sądu z dnia 10 listopada 2014 r. – Evangelou przeciwko Komisji i EBC (Skarga o stwierdzenie nieważności oraz o odszkodowanie — Program wsparcia na rzecz stabilności Cypru — Protokół ustaleń w sprawie polityki szczególnych warunków gospodarczych zawarty między Republiką Cypryjską a EMS — Właściwość Sądu — Związek przyczynowy — Skarga częściowo niedopuszczalna, a częściowo oczywiście pozbawiona podstaw prawnych)	30
2015/C 026/38	Sprawa T-293/13: Postanowienie Sądu z dnia 10 listopada 2014 r. – Theophilou przeciwko Komisji i EBC (Skarga o stwierdzenie nieważności oraz o odszkodowanie — Program wsparcia na rzecz stabilności Cypru — Protokół ustaleń w sprawie polityki szczególnych warunków gospodarczych zawarty między Republiką Cypryjską a EMS — Właściwość Sądu — Związek przyczynowy — Skarga częściowo niedopuszczalna, a częściowo oczywiście pozbawiona podstaw prawnych)	31
2015/C 026/39	Sprawa T-294/13: Postanowienie Sądu z dnia 10 listopada 2014 r. – Fialtor przeciwko Komisji i EBC (Skarga o stwierdzenie nieważności oraz o odszkodowanie — Program wsparcia na rzecz stabilności Cypru — Protokół ustaleń w sprawie polityki szczególnych warunków gospodarczych zawarty między Republiką Cypryjską a EMS — Właściwość Sądu — Związek przyczynowy — Skarga częściowo niedopuszczalna, a częściowo oczywiście pozbawiona podstaw prawnych)	31
2015/C 026/40	Sprawa T-298/13: Postanowienie Sądu z dnia 11 listopada 2014 r. – LemonAid Beverages przeciwko OHIM – Pret a Manger (Europe) (Lemonaid) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku towarowego — Wycofanie wniosku o unieważnienie prawa do znaku towarowego — Umożnienie postępowania)	32
2015/C 026/41	Sprawa T-320/13: Postanowienie Sądu z dnia 10 listopada 2014 r. – DelSolar (Wujiang) przeciwko Komisji [Dumping — Przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw i płytek) pochodzących lub wysyłanych z Chin — Tymczasowe cło antydumpingowe — Umożnienie postępowania]	33
2015/C 026/42	Sprawa T-125/14: Postanowienie Sądu z dnia 21 października 2014 r. – Gappol Marzena Porczyńska przeciwko OHIM – Gap (ITM) (GAPPol) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Uchylenie zaskarżonej decyzji — Następcza bezprzedmiotowość sporu — Umożnienie postępowania)	33
2015/C 026/43	Sprawa T-674/14 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 27 listopada 2014 r. – SEA przeciwko Komisji (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Pomoc państwa — Obowiązek odzyskania pomocy przyznanej przez publicznego operatora portu lotniczego na rzecz spółki zależnej, której powierzono zadanie świadczenia usług zarządzania — Likwidacja tej spółki — Utworzenie nowej spółki, której powierzono zadanie świadczenia usług zarządzania — Decyzja Komisji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego w dziedzinie pomocy państwa w celu zbadania tego, czy pomiędzy dwoma spółkami zachodzi ciągłość gospodarcza — Wniosek o zawieszenie wykonania — Oczywista niedopuszczalność skargi w postępowaniu głównym — Niedopuszczalność — Brak pilnego charakteru)	34

2015/C 026/44	Sprawa T-688/14 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 28 listopada 2014 r. – Airport Handling przeciwko Komisji Europejskiej (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Pomoc państwa — Obowiązek odzyskania pomocy przyznanej przez publicznego operatora portu lotniczego na rzecz spółki zależnej, której powierzono zadanie świadczenia usług zarządzania — Postawienie tej spółki w stan likwidacji — Utworzenie nowej spółki, której powierzono zadanie świadczenia usług zarządzania — Decyzja Komisji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego w dziedzinie pomocy państwa w celu zbadania tego, czy pomiędzy dwoma spółkami zachodzi ciągłość gospodarcza — Wniosek o zawieszenie wykonania — Oczywista niedopuszczalność skargi w postępowaniu głównym — Niedopuszczalność — Brak pilnego charakteru)	35
2015/C 026/45	Sprawa T-703/14 R: Postanowienie sędziego orzekającego w przedmiocie środków tymczasowych z dnia 27 października 2014 r. – Diktyo Amyntikon Viomichanion Net przeciwko Komisji [Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Subwencje — Siódmy program ramowy w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007 – 2013) — Nota obciążeniowa skierowana do kontrahenta — Wniosek o zawieszenie wykonania — Sprawa niepodlegająca przyjęciu środków tymczasowych]	35
2015/C 026/46	Sprawa T-750/14: Skarga wniesiona w dniu 6 listopada 2014 r. – Segimerus przeciwko OHIM – Ergo Versicherungsgruppe (ELGO)	36
2015/C 026/47	Sprawa T-753/14: Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2014 r. – Ice Mountain Ibiza/OHIM – Etyam (ocean beach club ibiza)	36
2015/C 026/48	Sprawa T-755/14: Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2014 r. – Herbert Smith Freehills przeciwko Komisji.	37
2015/C 026/49	Sprawa T-764/14: Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2014 r. – European Dynamics Luxembourg i Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji	38
2015/C 026/50	Sprawa T-770/14: Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2014 r. – Włochy przeciwko Komisji.	39
2015/C 026/51	Sprawa T-774/14: Skarga wniesiona w dniu 17 listopada 2014 r. – Ica Foods przeciwko OHIM – San Lucio (GROK)	40
2015/C 026/52	Sprawa T-777/14: Skarga wniesiona w dniu 26 listopada 2014 r. – Fon Wireless/OHIM – Henniger (NEOFON – FON ET AL.)	41
2015/C 026/53	Sprawa T-778/14: Skarga wniesiona w dniu 26 listopada 2014 r. – Ugly przeciwko OHIM – Group Lottuss (COYOTE UGLY)	41
2015/C 026/54	Sprawa T-781/14: Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2014 r. – TVR Automotive/OHIM – Cardoni (TVR ENGINEERING)	42

Sąd do spraw Służby Publicznej

2015/C 026/55	Sprawa F-4/13: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 8 grudnia 2014 r. – Cwik/Komisja (Służba Publiczna — Urzędnicy — Ocena — Sprawozdanie z oceny — Postępowanie w sprawie oceny (1995/1997) — Wykonanie wyroku Sądu Pierwszej Instancji — Żądanie stwierdzenia nieważności sprawozdania z oceny — Brak skierowania sprawy do wspólnego komitetu ds. ocen — Zwłoka przy sporządzaniu sprawozdania z oceny — Skarga o odszkodowanie lub zadośćuczynienie).	43
2015/C 026/56	Sprawa F-109/13: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 3 grudnia 2014 r. – DG przeciwko ENISA (Służba publiczna — Członek personelu tymczasowego — Rozwiązanie umowy o pracę — Brak uzasadnienia — Brak poszanowania postępowania w sprawie oceny — Oczywisty błąd w ocenie)	43
2015/C 026/57	Sprawa F-110/13: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 2 grudnia 2014 r. – Migliore przeciwko Komisji (Awans — Procedura akredytacji — Postępowanie w 2013 r. — Wykluczenie skarżącego z ostatecznej listy urzędników, którym zezwolono na uczestnictwo w programie szkoleniowym — Artykuł 45 a regulaminu pracowniczego)	44

2015/C 026/58	Sprawa F-142/11 DEP: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 2 grudnia 2014 r. – Erik Simpson/Rada (Służba publiczna — Postępowanie — Ustalenie kosztów).	45
2015/C 026/59	Sprawa F-106/14: Skarga wniesiona w dniu 9 października 2014 r. – ZZ przeciwko Komisji	45
2015/C 026/60	Sprawa F-108/14: Skarga wniesiona w dniu 10 października 2014 r. – ZZ/Komisja	46
2015/C 026/61	Sprawa F-110/14: Skarga wniesiona w dniu 15 października 2014 r. – ZZ przeciwko Komisji	46
2015/C 026/62	Sprawa F-112/14: Skarga wniesiona w dniu 17 października 2014 r. – ZZ i in./Komisja	47
2015/C 026/63	Sprawa F-116/14: Skarga wniesiona w dniu 23 października 2014 r. – ZZ przeciwko Komisji	47
2015/C 026/64	Sprawa F-118/14: Skarga wniesiona w dniu 23 października 2014 r. – ZZ/Rada	48

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2015/C 026/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 16 z 19.1.2015

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 7 z 12.1.2015

Dz.U. C 462 z 22.12.2014

Dz.U. C 448 z 15.12.2014

Dz.U. C 439 z 8.12.2014

Dz.U. C 431 z 1.12.2014

Dz.U. C 421 z 24.11.2014

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

**Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 26 listopada 2014 r. – Parlament Europejski (C-103/12),
Komisja Europejska (C-165/12) przeciwko Radzie Unii Europejskiej**

(Sprawa C-103/12) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Decyzja 2012/19/UE — Podstawa prawna — Artykuł 43 ust. 2 i 3 TFUE — Umowa dwustronna w przedmiocie upoważnienia do wykorzystania nadwyżki dopuszczalnego połowu — Wybór zainteresowanego państwa trzeciego, które Unia upoważnia do wykorzystania żywych zasobów — Wyłączna strefa ekonomiczna — Decyzja polityczna — Ustalenie uprawnień do połowów)

(2015/C 026/02)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Parlament Europejski (przedstawiciele: L.G. Knudsen, I. Liukkonen i I. Díez Parra, pełnomocnicy) (C-103/12), Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouquet i E. Paasivirta, pełnomocnicy) (C-165/12)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A. Westerhof Löfflerová i A. de Gregorio Merino, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający żądania strony pozwanej: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, E. Ruffer i D. Hadroušek, pełnomocnicy), Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: N. Díaz Abad, pełnomocnik), Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues, D. Colas i N. Rouam, pełnomocnicy), Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: B. Majczyna i M. Szpunar, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Rady 2012/19/UE z dnia 16 grudnia 2011 r. w sprawie zatwierdzenia w imieniu Unii Europejskiej deklaracji w sprawie przyznania uprawnień do połowów na wodach UE w wyłącznej strefie ekonomicznej u wybrzeży Gujany Francuskiej statkom rybackim pływającym pod banderą Boliwariańskiej Republiki Wenezueli.
- 2) Skutki decyzji 2012/19/UE zostają utrzymane w mocy dopóty, dopóki wejdzie w życie, w rozsądnym terminie, liczonym od daty ogłoszenia niniejszego wyroku, nowa decyzja, która zostanie oparta na właściwej podstawie prawnej, czyli na art. 43 ust. 2 TFUE w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) ppkt (v) TFUE.
- 3) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami.
- 4) Republika Czeska, Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska i Rzeczpospolita Polska ponoszą własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 157 z 2.6.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 26 listopada 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Napoli, Corte costituzionale – Włochy) – Raffaella Mascolo (C-22/13), Alba Forni (C-61/13), Immacolata Racca (C-62/13) przeciwko Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Fortuna Russo przeciwko Comune di Napoli (C-63/13), Carla Napolitano, Salvatore Perrella, Gaetano Romano, Donatella Cittadino, Gemma Zangari przeciwko Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca (C-418/13)

(Sprawy połączone C-22/13, C-61/13 à C-63/13 i C-418/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC — Kolejne umowy o pracę na czas określony — Szkolnictwo — Sektor publiczny — Zastępstwa na stanowiskach nieobsadzonych i wolnych w oczekiwaniu na zakończenie postępowania konkursowego — Klauzula 5.1 — Środki zapobiegania nadużyciom w korzystaniu z umów na czas określony — Pojęcie „obiektywnego powodu” uzasadniającego takie umowy — Sankcje — Zakaz przekształcenia w stosunek pracy na czas nieokreślony — Brak prawa do naprawienia szkody)

(2015/C 026/03)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Napoli, Corte costituzionale.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Raffaella Mascolo (C-22/13), Alba Forni (C-61/13), Immacolata Racca (C-62/13), Fortuna Russo (C-63/13), Carla Napolitano, Salvatore Perrella, Gaetano Romano, Donatella Cittadino, Gemma Zangari (C-418/13)

Strona pozwana: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca (C-22/13, C-61/13, C-62/13), Comune di Napoli (C-63/13), Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca (C-418/13)

przy udziale: Federazione Gilda-Unams, Federazione Lavoratori della Conoscenza (FLC CGIL), Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL), C-22/13, C-61/13 do C-62/13

Sentencja

Wykładni klauzuli 5.1 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego w dniu 18 marca 1999 r., stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego UNICE, CEEP i ETUC w sprawie pracy na czas określony należy dokonywać w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie takiemu uregulowaniu krajowemu jak rozpatrywane w postępowaniach głównych, które w oczekiwaniu na zakończenie postępowań konkursowych mających na celu zatrudnienie personelu mianowanego w zarządzanych przez państwo szkołach zezwala na zawieranie kolejnych umów o pracę na czas określony w celu obsadzenia stanowisk nieobsadzonych i wolnych przez nauczycieli, jak również personel administracyjny, techniczny i pomocniczy, nie wskazując dokładnego terminu zakończenia tych konkursów i wyłączając jakąkolwiek możliwość uzyskania przez nauczycieli oraz wspomniany personel odszkodowania za ewentualnie poniesioną z uwagi na te kolejne umowy szkodę. Uregulowanie to bowiem, z zastrzeżeniem dokonania przez sądy odsyłające odpowiednich ustaleń, po pierwsze, nie pozwala na wskazanie obiektywnych i przejrzystych kryteriów pozwalających zweryfikować, czy ponowne zawarcie takich umów faktycznie służy zaspokojeniu rzeczywistego zapotrzebowania, czy prowadzi do osiągnięcia realizowanego celu i czy jest niezbędne w tym zakresie, a po drugie, nie przewiduje żadnego innego środka zapobiegania nadużyciom w korzystaniu z kolejnych umów o pracę na czas określony, ani żadnego środka o charakterze sankcji za takie nadużycia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 86 z 23.3.2013.
Dz.U. C 141 z 18.5.2013.
Dz.U. C 313 z 26.10.2013.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 26 listopada 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Green Network SpA przeciwko Autorità per l'energia elettrica e il gas

(Sprawa C-66/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Krajowy system wsparcia zużycia energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych — Obowiązek wprowadzenia do systemu krajowego przez producentów i importerów energii elektrycznej pewnej ilości energii wytwarzanej ze źródeł odnawialnych lub zakupu „zielonych certyfikatów” od właściwego organu — Dowód tego wprowadzenia nakładający wymóg przedstawienia certyfikatów potwierdzających zielone pochodzenie wytworzonej lub importowanej energii elektrycznej — Przyjęcie certyfikatów wydanych w państwie trzecim uzależnione od zawarcia umowy dwustronnej między tym państwem trzecim i danym państwem członkowskim lub od umowy między operatorem krajowej sieci przesyłowej tego państwa członkowskiego i analogicznym organem wspomnianego państwa trzeciego — Dyrektywa 2001/77/WE — Kompetencje zewnętrzne Wspólnoty — Lojalna współpraca)

(2015/C 026/04)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Green Network SpA

Strona pozwana: Autorità per l'energia elettrica e il gas

przy udziale: Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE

Sentencja

- 1) Traktat WE należy interpretować w ten sposób, że z uwagi na przepisy dyrektywy 2001/77/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych Wspólnota Europejska ma wyłączną kompetencję zewnętrzną, która stoi na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego takiemu jak będący przedmiotem postępowania głównego, przewidującemu przyznanie zwolnienia z obowiązku nabycia zielonych certyfikatów z uwagi na wprowadzenie na krajowy rynek zużycia energii elektrycznej importowanej z państwa trzeciego, pod warunkiem uprzedniego zawarcia pomiędzy państwem członkowskim a danymi państwami trzecimi umowy, na podstawie której jest gwarantowane, że tak importowana energia elektryczna jest wytworzona z odnawialnych źródeł energii, na identycznych zasadach jak przewidziane w art. 5 wspomnianej dyrektywy.
- 2) Prawo Unii stoi na przeszkodzie temu, by po odstąpieniu przez sąd krajowy od przepisu krajowego takiego jak przepis, o którym mowa w pkt 1 sentencji niniejszego wyroku, z uwagi na niezgodność tego przepisu z prawem Unii, wspomniany sąd zastępczo stosował wcześniejszy przepis krajowy zasadniczo analogiczny do rzeczonego przepisu, który przewiduje przyznanie zwolnienia z obowiązku nabycia zielonych certyfikatów z uwagi na wprowadzenie na krajowy rynek zużycia energii elektrycznej importowanej z państwa trzeciego, pod warunkiem uprzedniego zawarcia między operatorem krajowej sieci przesyłowej a analogicznym organem lokalnym danego państwa trzeciego umowy określającej warunki niezbędnych kontroli w celu poświadczenia, że tak zaimportowana energia elektryczna jest energią wytworzoną z odnawialnych źródeł energii.

⁽¹⁾ Dz.U. C 147 z 25.5.2013.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 20 listopada 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Novo Nordisk Pharma GmbH przeciwko S.

(Sprawa C-310/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 85/374/EWG — Ochrona konsumentów — Odpowiedzialność za produkty wadliwe — Przedmiotowy zakres stosowania dyrektywy — Szczególne systemy odpowiedzialności istniejące w chwili notyfikacji dyrektywy — Dopuszczalność krajowego systemu odpowiedzialności pozwalającego na uzyskanie informacji na temat niepożądanych skutków produktów leczniczych)

(2015/C 026/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Novo Nordisk Pharma GmbH

Strona pozwana: S.

Sentencja

Dyrektywę Rady 85/374/EWG z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących odpowiedzialności za produkty wadliwe, zmienioną dyrektywą 1999/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 maja 1999 r., należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie krajowemu uregulowaniu, takiemu jak sporne w postępowaniu głównym, ustanawiającemu szczególny system odpowiedzialności w rozumieniu art. 13 tej dyrektywy, który przewiduje – w następstwie zmiany tego uregulowania wprowadzonej po dniu notyfikacji wspomnianej dyrektywy zainteresowanemu państwu członkowskiemu – że konsument ma prawo żądać od producenta produktu leczniczego informacji na temat niepożądanych skutków tego produktu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 260 z 7.9.2013.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 20 listopada 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-356/13) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 91/676/EWG — Ochrona wód przed zanieczyszczeniami azotanami pochodzenia rolniczego — Niewystarczające określenie wód zanieczyszczonych lub wód, które mogą zostać zanieczyszczone — Niewystarczające wyznaczenie stref zagrożenia — Programy działania — Środki niekompletne)

(2015/C 026/06)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Manhaeve i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: B. Majczyna, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Nie określając w wystarczający sposób wód, które mogą zostać zanieczyszczone azotanami pochodzenia rolniczego, wyznaczając w sposób niewystarczający strefy zagrożenia i przyjmując programy działania przewidziane w art. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego, które obejmują środki niezgodne z tą dyrektywą, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom spoczywającym na niej na mocy art. 3 dyrektywy 91/676 w związku z załącznikiem I do niej, jak też na mocy art. 5 wymienionej dyrektywy w związku z częścią A pkt 2 załącznika II oraz ust. 1 pkt 1 załącznika III do niej.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Rzeczpospolita Polska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 344 z 23.11.2013.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 listopada 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom – Zjednoczone Królestwo) – The Queen, na wniosek: ClientEarth przeciwko The Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs

(Sprawa C-404/13) ⁽¹⁾

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Jakość powietrza — Dyrektywa 2008/50/WE — Wartości dopuszczalne dwutlenku azotu — Obowiązek wystąpienia z wnioskiem o przedłużenie wyznaczonego terminu przedstawiając plan w zakresie jakości powietrza — Sankcje)

(2015/C 026/07)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court of the United Kingdom

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: The Queen, na wniosek: ClientEarth

Strona pozwana: The Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs

Sentencja

- 1) Artykuł 22 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszości powietrza dla Europy należy interpretować w ten sposób, że dla możliwości odroczenia maksymalnie do lat pięciu terminu określonego w tej dyrektywie w celu zapewnienia zgodności ze wskazanymi w załączniku XI do tego aktu dopuszczalnymi wartościami dla dwutlenku azotu przepis ten nakłada na państwo członkowskie obowiązek wystąpienia z wnioskiem o to oraz sporządzenia planu w zakresie jakości powietrza, jeżeli obiektywnie okaże się w świetle istniejących danych i pomimo zastosowania przez to państwo odpowiednich środków mających na celu redukcję zanieczyszczenia, że w określonej strefie lub aglomeracji zgodność z tymi wartościami nie może być osiągnięta w określonym terminie. Dyrektywa 2008/50 nie zawiera żadnego wyjątku od obowiązku wynikającego z tego art. 22 ust. 1.
- 2) W przypadku gdy okaże się, że dopuszczalne wartości dwutlenku azotu określone w załączniku XI dyrektywy 2008/50 nie mogą być dotzymane w określonej strefie lub aglomeracji państwa członkowskiego po dniu 1 stycznia 2010 r., dacie wskazanej w tym załączniku, bez wystąpienia przez to państwo z wnioskiem o odroczenie tego terminu na podstawie art. 22 ust. 1 dyrektywy 2008/50, sporządzenie planu w zakresie jakości powietrza zgodne z art. 23 ust. 1 akapit drugi tej dyrektywy nie pozwala uznać, że państwo to jednak spełniło obowiązki ciężące na nim na mocy art. 13 tego aktu.
- 3) W przypadku gdy państwo członkowskie nie spełniło wymogów wynikających z art. 13 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2008/50, przy czym nie wystąpiło ono o odroczenie terminu na warunkach przewidzianych w art. 22 tej dyrektywy, na właściwym sądzie krajowym, do którego ewentualnie zostanie skierowane powództwo, spoczywa obowiązek podjęcia względem organu krajowego wszelkich koniecznych środków, takich jak nakaz, w celu aby organ ten sporządził plan wymagany przez tę dyrektywę na warunkach w niej przewidzianych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 274 z 21.9.2013.

**Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 20 listopada 2014 r. – Intra-Press/Urząd Harmonizacji
w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Golden Balls Ltd**

(Sprawy połączone C-581/13 P i C-582/13 P) ⁽¹⁾

**[Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1
lit. b) — Artykuł 8 ust. 5 — Słowny znak towarowy GOLDEN BALLS — Sprzeciw właściciela
wcześniejszego słownego wspólnotowego znaku towarowego BALLON D'OR — Właściwy krąg
odbiorców — Podobieństwo oznaczeń — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd]**

(2015/C 026/08)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Intra-Press (przedstawiciele: P. Péters, advocaat, T. de Haan, avocat)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)
(przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, agent), Golden Balls Ltd (przedstawiciel: M. Edenborough QC)

Sentencja

- 1) Wyroki Sądu Unii Europejskiej Balls/OHIM – Intra-Press (GOLDEN BALLS) (T-448/11, EU:T:2013:456) i Golden Balls/OHIM – Intra-Press (GOLDEN BALLS) (T-437/11, EU:T:2013:441) zostają uchylone w zakresie dotyczącym oddalenia dwóch żądań stwierdzenia nieważności wysuniętych przez Intra-Press SAS.
- 2) W pozostałym zakresie odwołania zostają oddalone.
- 3) Stwierdza się nieważność pkt 2 sentencji decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 22 czerwca 2011 r. (sprawa R 1432/2010-1) i pkt 2 sentencji decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 26 maja 2011 r. (sprawa R 1310/2010).
- 4) Intra-Press SAS, Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) i Golden Balls Ltd pokrywają własne koszty poniesione w związku z postępowaniem w pierwszej instancji i z postępowaniem odwoławczym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 25.1.2014.

**Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 20 listopada 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie
prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf – Niemcy) – Rohm Semiconductor GmbH
przeciwko Hauptzollamt Krefeld**

(Sprawa C-666/13) ⁽¹⁾

**(Odesłanie prejudycjalne — Unia celna — Klasyfikacja taryfowa — Wspólna taryfa celna —
Nomenklatura scalona — Pozycje 8541 i 8543 — Moduły służące do transmisji i odbioru danych na
niewielkich odległościach — Podpozycje 8543 89 95 i 8543 90 80 — Pojęcie części maszyn i urządzeń
elektrycznych)**

(2015/C 026/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Rohm Semiconductor GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Krefeld

Sentencja

- 1) Nomenklaturę scaloną zawartą w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1832/2002 z dnia 1 sierpnia 2002 r., należy interpretować w ten sposób, że moduły, z których każdy stanowi połączenie diody elektroluminescencyjnej, fotodiody i szeregu innych elementów półprzewodnikowych, a które mogą być wykorzystywane jako nadajniki lub odbiorniki na podczerwień, jeśli korzystają z zasilania elektrycznego urządzeń, w których zostały zamontowane, objęte są pozycją 8543 tej nomenklatury.
- 2) Nomenklaturę scaloną zawartą w załączniku I do rozporządzenia nr 2658/87, zmienionego rozporządzeniem nr 1832/2002, należy interpretować w ten sposób, że moduły takie jak będące przedmiotem postępowania głównego, zamontowane w urządzeniach, do których mechanicznego lub elektrycznego funkcjonowania nie są one niezbędne, nie stanowią części w rozumieniu podpozycji 8543 90 80 tej nomenklatury, lecz objęte są podpozycją 8543 89 95 rzeczowej nomenklatury, dotyczącą pozostałych maszyn lub urządzeń elektrycznych, posiadających indywidualną funkcję, nie wymienionych ani nie włączonych gdzie indziej w dziale 85 tejże nomenklatury.

⁽¹⁾ Dz.U. C 85 z 22.3.2014.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 20 listopada 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation – Francja) – Direction générale des douanes et droits indirects, Chef de l’agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières, Direction régionale des douanes et droits indirects de Lyon przeciwko Utopia SARL

(Sprawa C-40/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Unia celna i wspólna taryfa celna — Zwolnienie z należności celnych przywozowych — Zwierzęta specjalnie przygotowane do celu laboratoryjnego — Instytucja publiczna lub instytucja użytku publicznego albo upoważniona instytucja prywatna — Importer, którego klientami są tego rodzaju instytucje — Opakowania — Klatki służące do transportu zwierząt)

(2015/C 026/10)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Direction générale des douanes et droits indirects, Chef de l’agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières, Direction régionale des douanes et droits indirects de Lyon

Strona pozwana: Utopia SARL

Sentencja

- 1) Artykuł 60 rozporządzenia Rady (EWG) nr 918/83 z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych, zmienionego Aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że wówczas, gdy zwierzęta specjalnie przygotowane do celu laboratoryjnego, przywożone przez importera na terytorium Unii Europejskiej są przeznaczone dla instytucji publicznej lub instytucji użytku publicznego albo upoważnionej instytucji prywatnej, których podstawową działalnością jest edukacja lub prowadzenie badań naukowych, importer ów, nawet gdy sam nie jest tego rodzaju instytucją, może korzystać ze zwolnienia z należności celnych przywozowych, przewidzianego w tym artykule.

- 2) Ogólną regułę 5 lit. b) Nomenklatury scalonej zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1789/2003 z dnia 11 września 2003 r. należy interpretować w ten sposób, że klatki służące do transportu zwierząt żywych, przeznaczonych do badań laboratoryjnych nie należą do kategorii opakowań, które należy sklasyfikować wraz z towarami, które zawierają.

(¹) Dz.U. C 102 z 7.4.2014.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 4 listopada 2014 r. – SC Total Waste Recycling SRL /Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

(Sprawa C-487/14)

(2015/C 026/11)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SC Total Waste Recycling SRL

Strona pozwana: Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy należy rozumieć, że przemieszczanie odpadów, które odbywa się „w sposób, który nie jest zgodny z określonym w dokumencie zgłoszeniowym lub w dokumentach przesyłania”, zgodnie z art. 2 pkt 35 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 (¹), dotyczy środków transportu wskazanych w załącznikach IA i IB omawianego rozporządzenia (drogowego, kolejowego, morskiego, powietrznego, wodnego śródlądowego)?
- 2) Czy brak zawiadomienia właściwego organu w przypadku istotnej zmiany dotyczącej charakterystyki lub warunków przemieszczenia, na które została wydana zgoda, zgodnie z przepisami art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006, może spowodować uznanie, że przemieszczanie odpadów odbywa się „w sposób, który nie jest zgodny z określonym w dokumencie zgłoszeniowym lub w dokumentach przesyłania” zgodnie z art. 2 pkt 35 lit. d) omawianego rozporządzenia, i że w związku z tym ma miejsce nielegalne przemieszczanie odpadów?
- 3) Czy należy uznać, że nastąpiła istotna zmiana dotycząca charakterystyki lub warunków przemieszczenia, na które została wydana zgoda, zgodnie z przepisami art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006, gdy wjazd przemieszczanych odpadów do wskazanego państwa tranzytu następuje przez przejście graniczne inne niż podano w zgodzie lub dokumencie zgłoszeniowym?
- 4) Jeżeli przemieszczane odpady wprowadzane do państwa tranzytu w innym miejscu niż podano w zgodzie lub dokumencie zgłoszeniowym należy uznać za nielegalne przemieszczanie, to czy można uznać za proporcjonalną nałożoną z tego tytułu grzywnę, której kwota równa się kwocie grzywny nakładanej na tego, kto narusza obowiązek uzyskania zgody i złożenia uprzedniego pisemnego zgłoszenia?

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz.U. L 190, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Oradea (Rumunia) w dniu 4 listopada 2014 r. – SC Max Boegl România SRL i inni przeciwko RA Aeroportul Oradea i inni

(Sprawa C-488/14)

(2015/C 026/12)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Oradea

Strony

Strona skarżąca: SC Max Boegl România SRL, SC UTI Grup SA, Astaldi SpA, SC Construcții Napoca SA

Strona pozwana: RA Aeroportul Oradea, SC Porr Construct SRL, Teerag-Asdag Aktiengesellschaft, SC Col-Air Trading SRL, AVZI SA, Trameco SA, Iamsat Muntenia SA

Pytanie prejudycjalne

Czy przepisy art. 1 ust. 1, 2 i 3 dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane ⁽¹⁾ oraz przepisy art. 1 ust. 1, 2 i 3 dyrektywy Rady 92/13/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. koordynującej przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne odnoszące się do stosowania przepisów wspólnotowych w procedurach zamówień publicznych podmiotów działających w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji ⁽²⁾, zmienionych dyrektywą 2007/66/WE ⁽³⁾, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one obowiązywaniu przepisów krajowych, które uzależniają dostęp do postępowań odwoławczych dotyczących decyzji instytucji zamawiających od obowiązku złożenia uprzednio „gwarancji należytego postępowania”, ustanowionej w art. 271¹ i art. 271² [Ordonanța de urgență a Guvernului (dekretu rządu)] nr 34/2006?

⁽¹⁾ Dz.U. L 395, s. 33.

⁽²⁾ Dz.U. L 76, s. 14.

⁽³⁾ Dyrektywa 2007/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniająca dyrektywy Rady 89/665/EWG i 92/13/EWG w zakresie poprawy skuteczności procedur odwoławczych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych (Dz. U. L 335, s. 31).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice, Family Division (England and Wales) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 4 listopada 2014 r. – A przeciwko B

(Sprawa C-489/14)

(2015/C 026/13)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice, Family Division (England and Wales)

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: A

Strona pozwana: B

Pytania prejudycjalne

- 1) Co dla celów art. 19 ust. 1 i 3 ⁽¹⁾ oznacza określenie „ustalona” w sytuacji, gdy:
- a) powód w postępowaniu przed sądem, do którego najpierw wniesiono pozew lub wniosek, (zwanym dalej „pierwszym postępowaniem”) nie podejmuje praktycznie żadnych czynności w ramach pierwszego postępowania poza pierwszym posiedzeniem sądowym, a w szczególności nie powoduje sporządzenia wezwania (*assignation*) przed terminem utraty mocy przez pismo wszczynające postępowanie (*requête*), wskutek czego pierwsze postępowanie ulega umorzeniu bez rozstrzygnięcia w wyniku upływu czasu zgodnie z miejscowym (francuskim) prawem mającym zastosowanie do pierwszego postępowania, mianowicie 30 miesięcy po posiedzeniu pojednawczym;
 - b) pierwsze postępowanie ulega umorzeniu jak wyżej tuż (3 dni) po wszczęciu postępowania w Anglii przed sądem, do którego pozew lub wniosek wniesiono później, (zwanego dalej „drugim postępowaniem”), wskutek czego brak jest orzeczenia we Francji ani nie ma niebezpieczeństwa wydania w pierwszym postępowaniu i w drugim postępowaniu orzeczeń nie do pogodzenia;
 - c) ze względu na strefę czasową Zjednoczonego Królestwa powód w pierwszym postępowaniu byłby po umorzeniu pierwszego postępowania zawsze w stanie wytoczyć postępowanie rozwodowe we Francji, zanim powódka mogłaby wytoczyć postępowanie rozwodowe w Anglii?
- 2) W szczególności, czy określenie „ustalona” oznacza, że powód w pierwszym postępowaniu musi podejmować czynności mające na celu doprowadzenie pierwszego postępowania z należytą starannością i szybkością do rozstrzygnięcia sporu (czy to sądowego, czy za pomocą ugody), czy też po doprowadzeniu do ustalenia jurysdykcji na mocy art. 3 i art. 19 ust. 1 powód w pierwszym postępowaniu może nie podejmować istotnych czynności w ogóle w celu rozstrzygnięcia pierwszego postępowania jak wyżej i tym samym może po prostu doprowadzić do wtrzymania drugiego postępowania i impasu w całym sporze?

⁽¹⁾ Rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. L 338, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Madrid (Hiszpania) w dniu 5 listopada 2014 r. – Rossa dels Vents Assessoria S.L./U Hostels Albergues Juveniles S.L.

(Sprawa C-491/14)

(2015/C 026/14)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Madrid

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Rossa dels Vents Assessoria S.L.

Strona pozwana: U Hostels Albergues Juveniles S.L.

Pytania prejudycjalne

Czy art. 5 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE ⁽¹⁾ z dnia 22 października 2008 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy interpretować w ten sposób, że wyłączone prawo właściciela znaku towarowego do zakazania wszelkim osobom trzecim używania w obrocie handlowym oznaczenia identycznego z jego znakiem towarowym lub podobnego do niego dotyczy również osoby trzeciej, właściciela późniejszego znaku towarowego, bez konieczności uprzedniego unieważnienia tego ostatniego znaku?

⁽¹⁾ Dz.U. L 299, s. 25.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento (Włochy) w dniu 6 listopada 2014 r. – Antonio Tita i in. przeciwko Ministero della Giustizia i in.

(Sprawa C-495/14)

(2015/C 026/15)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Antonio Tita, Alessandra Carlin, Piero Constantini

Strona pozwana: Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Segretario Generale del Tribunale Regionale di Giustizia Amministrativa di Trento (TRGA)

Pytanie prejudycjalne

Czy zasady ustanowione w dyrektywie 2007/66/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. oraz w dyrektywach Rady 89/665/EWG⁽²⁾ i 92/13/EWG⁽³⁾ w zakresie poprawy skuteczności procedur odwoławczych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych, sprzeciwiają się obowiązywaniu włoskich przepisów krajowych, takich jak przepisy dotyczące opłaty sądowej, wprowadzonych na mocy art. 9, 13 ust. 6a i 6a.1 oraz art. 14 ust. 3b D.P.R. (dekretu prezydenta republiki) nr 115 z dnia 30 maja 2002 r. (z późniejszymi zmianami) oraz na mocy art. 1 ust. 27 ustawy nr 228 z dnia 24 grudnia 2012 r., ustanawiających wysokie kwoty opłaty standardowej za dostęp do sądu administracyjnego w dziedzinie zamówień publicznych.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2007/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniająca dyrektywy Rady 89/665/EWG i 92/13/EWG w zakresie poprawy skuteczności procedur odwoławczych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych (Dz. U. L 335, s. 31).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane (Dz.U. L 395, s. 33).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 92/13/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. koordynująca przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne odnoszące się do stosowania przepisów wspólnotowych w procedurach zamówień publicznych podmiotów działających w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji (Dz.U. L 76, s. 14).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België (Belgia) w dniu 10 listopada 2014 r. – VAD BVBA, Johannes Josephus Maria van Aert przeciwko państwu belgijskiemu

(Sprawa C-499/14)

(2015/C 026/16)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van Cassatie van België

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: VAD BVBA, Johannes Josephus Maria van Aert

Druga strona postępowania kasacyjnego: Państwo belgijskie

Pytanie prejudycjalne

Czy towary pakowane w zestawy do sprzedaży detalicznej, które zostały zgłoszone do odprawy celnej w oddzielnych opakowaniach, gdyż jest to uzasadnione, w przypadku których jest jednak jasne, że przynależą one do siebie i są przeznaczone do sprzedaży detalicznej jako jedna całość, należy uznawać za zestawy do sprzedaży detalicznej w rozumieniu reguły 3 b ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej zgodnie z załącznikiem I rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87⁽¹⁾ z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1214/2007⁽²⁾ z dnia 20 września 2007 r., również wówczas, gdy towary zostały po zgłoszeniu spakowane łącznie dla celów sprzedaży detalicznej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 256, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 286, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 10 listopada 2014 r. – Buzzi Unicem SpA i in. przeciwko Comitato nazionale per la gestione
della Direttiva 2003/87/CE i in.**

(Sprawa C-502/14)

(2015/C 026/17)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Buzzi Unicem SpA, Colacem SpA, Cogne Acciai Speciali SpA, Olon SpA, Laterlite SpA

Strona pozwana: Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy decyzja Komisji Europejskiej 2013/448/UE z dnia 5 września 2013 r. jest nieważna ze względu na to, że przy obliczaniu bezpłatnych uprawnień do przydziału nie uwzględnia ona udziału emisji związanych ze spalaniem gazów odlotowych – lub gazów procesowych, wytwarzanych przy wytopie stali – ani emisji związanych z ciepłem wytwarzanym podczas kogeneracji, a tym samym dopuszcza się naruszenia art. 290 TFUE i art. 10a ust. 1, 4 i 5 dyrektywy 2003/87/WE⁽¹⁾, wykraczając poza granice uprawnień przyznanych na mocy tej dyrektywy i stojąc w sprzeczności z celami tej dyrektywy (wspieranie bardziej energooszczędnych technologii oraz ochrona wymogów rozwoju gospodarczego i zatrudnienia)?
- 2) Czy decyzja Komisji Europejskiej 2013/448/UE z dnia 5 września 2013 r. jest nieważna w świetle wspólnotowych zasad skuteczności i proporcjonalności, o których mowa w art. 5 TUE, ponieważ błędnie skutkuje naruszeniem uzasadnionych oczekiwań skarżących spółek w utrzymaniu początkowej liczby przydzielonych im uprawnień, do których mają prawo na podstawie przepisów dyrektywy, a tym samym pozbawia je korzyści ekonomicznej związanej z tym dobrem?
- 3) Czy decyzja Komisji Europejskiej 2013/448/UE z dnia 5 września 2013 r. jest nieważna ze względu na to, że przy obliczaniu bezpłatnych uprawnień do przydziału nie uwzględnia ona emisji z instalacji, które wchodzą w zakres stosowania dyrektywy wyłącznie od 2013 r., w zakresie w jakim są one objęte systemem handlu uprawnieniami do emisji (ETS) na mocy dyrektywy 2009/29/WE?
- 4) Czy decyzja Komisji Europejskiej 2013/448/UE z dnia 5 września 2013 r. jest nieważna, w zakresie w jakim definiuje międzysektorowy współczynnik korygujący z uwagi na naruszenie art. 296 ust. 2 TFUE i art. 41 [karty praw podstawowych], jako że jest ona pozbawiona odpowiedniego uzasadnienia?

- 5) Czy decyzja Komisji Europejskiej 2013/448/UE z dnia 5 września 2013 r. jest nieważna w zakresie, w jakim definiuje międzysektorowy współczynnik korygujący ze względu na naruszenie przepisów proceduralnych zawartych w art. 10a ust. 1 i w art. 23 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE?

(¹) Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, s. 32).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco, Sala de lo Social (Hiszpania) w dniu 13 listopada 2014 r. – Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF) przeciwko Luis Aira Pascual i in.

(Sprawa C-509/14)

(2015/C 026/18)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF)

Druga strona postępowania: Luis Aira Pascual, Algepos Terminal Ferrovios S.L. i FOGASA.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 1 [ust. 1] pkt b) dyrektywy Rady 2001/23/WE (¹) z dnia 12 marca 2001 r. w związku z art. 4 ust. 1 tej dyrektywy sprzeciwia się wykładni mającego ją wykonywać ustawodawstwa hiszpańskiego, która zwalnia z obowiązku wstąpienia w stosunek pracy z uwagi na to, że przedsiębiorstwo sektora publicznego, zobowiązane do świadczenia usługi nieodłącznie związanej z jego własną działalnością, wykonujące usługę w drodze zamówienia i wskazujące istotne środki materialne, nakazując wykonawcy korzystanie z tych środków, decyduje się nie przedłużać zlecenia i przejąć jego bezpośrednią realizację przy pomocy własnego personelu, wykluczając personel zatrudniony przez wykonawcę, w rezultacie czego usługa jest nadal wykonywana bez zmian innych niż te dotyczące wymiany pracowników wykonujących czynności oraz przekazania jej innemu przedsiębiorcy?

(¹) Dyrektywa Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów. (Dz. U. L 82, s. 16).

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 5 września 2014 r. w sprawie T-471/11, Odile Jacob przeciwko Komisji, wniesione w dniu 14 listopada 2014 r. przez Éditions Odile Jacob SAS

(Sprawa C-514/14 P)

(2015/C 026/19)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Éditions Odile Jacob SAS (przedstawiciele: J.F. Bellis, O. Fréget i L. Eskenazi, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Lagardère SCA, Wendel

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uznanie niniejszego odwołania za dopuszczalne i uzasadnione;
- uchylenie wydanego przez Sąd w dniu 5 września 2014 r. wyroku w sprawie T-471/11 Editions Odile Jacob SAS przeciwko Komisji Europejskiej i rozstrzygnięcie stanowiącego jego przedmiot sporu;
- uwzględnienie żądań podniesionych przez skarżącą w pierwszej instancji i, co za tym idzie, stwierdzenie nieważności decyzji nr SG-Greffe(2011) D/C(2011)3503 z dnia 13 maja 2011 r. wydanej w sprawie COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP w następstwie wyroku z dnia 13 września 2010 r. Éditions Jacob/Komisja, w której to decyzji Komisja ponownie zatwierdziła status Wendel Investissement jako nabywcy aktywów zbywanych zgodnie ze zobowiązaniami zaciągniętymi w związku z jej decyzją z dnia 7 stycznia 2004 r. zezwalającą na przeprowadzenie koncentracji Lagardère/Natexis/VUP;
- obciążenie Komisji Europejskiej i interwenientów kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem w obu instancjach, w tym także tych związanych z postępowaniem w przedmiocie środka tymczasowego i postępowaniem w przedmiocie sprostowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie opiera je na trzech zarzutach.

W pierwszej kolejności twierdzi ona, że Sąd dopuścił się naruszenia prawa nie stwierdzając naruszenia przez Komisję art. 266 TFUE oraz art. 47 Karty Praw Podstawowych. Oddziałująca negatywnie na zgodność z prawem nieprawidłowość pierwszej decyzji pociągnęła za sobą również bezprawność zaskarżonej decyzji ze względu na to, że wydając ten drugi akt Komisja nie zaradziła skutkom braku niezależności pełnomocnika przez cały okres wykonywania przezeń powierzonego mu zadania. Efektem tego przyjęcie przez Komisję zaskarżonej decyzji stanowi zdaniem wnoszącej odwołanie naruszenie zasad rządzących rzetelnym procesem i sprowadza do zera skuteczność sądowej kontroli wydawanych przez tę instytucję aktów.

Po drugie, wnosząca odwołanie stoi na stanowisku, że Sąd dopuścił się naruszenia prawa uznając, iż decyzja o warunkowym zatwierdzeniu koncentracji może stanowić podstawę prawną dla nowej decyzji o zatwierdzeniu.

Wnosząca odwołanie zarzuca wreszcie Sądowi, że ten nie wziął pod uwagę kryteriów prawnych służących ocenie niezależności, jaką nabywca zbywanych aktywów cieszył się wobec ich zbywcy i w związku z tą oceną dopuścił się naruszeń prawa i przeinaczenia okoliczności faktycznych.

Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 3 września 2014 r. w sprawie T-112/11 Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V./Komisja Europejska, wniesione w dniu 17 listopada 2014 r. przez Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V.

(Sprawa C-517/14 P)

(2015/C 026/20)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. (przedstawiciele: adwokaci M. Loschelder, V. Schoene)

Pozostali uczestnicy postępowania: Komisja Europejska, Królestwo Niderlandów, Nederlandse Zuivelorganisatie

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego postanowienia i stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (UE) nr 1121/2010 z dnia 2 grudnia 2010 r. rejestrującego w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Edam Holland (ChOG)] ⁽¹⁾;

- posiłkowo przekazanie sprawy Sądowi celem ponownego rozpoznania;
- obciążenie Komisji niezbędnymi kosztami poniesionymi przez wnoszącego odwołanie w związku z postępowaniem w pierwszej instancji i z postępowaniem odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy: Sąd uznał, że skarżący nie miał legitymacji procesowej, ponieważ zaskarżone rozporządzenie wskazuje, że „edam” stanowi nazwę rodzajową. Wspomniane sformułowanie, widniejące w rozporządzeniu dotyczącym rejestracji, ma wyłącznie tautologiczny charakter. W rezultacie wbrew temu, co twierdzi Sąd, stwierdzenie rozporządzenia rejestrującego przyniosłoby członkom skarżącego korzyść dowodzącą ich legitymacji procesowej. A zatem skarga jest dopuszczalna. Z tego samego względu jest też ona zasadna. W istocie powyższe stwierdzenie spotkało się z aprobatą niderlandzkich wnioskodawców. W związku z tym Komisja popełniła błąd, nie zastosowawszy się do tego stwierdzenia.

Zarzut drugi: Skarżący utrzymywał, że w przeszłości jego członkowie dostarczali w Niderlandach mleko, które mogło być tam używane do produkcji sera gouda lub edam i które najprawdopodobniej było tam wykorzystywane w tym celu. Sąd nie wywodził z tego legitymacji procesowej skarżącego. W istocie ustalenie to nie znajduje oparcia w stanie faktycznym. A zatem Sąd dopuścił się przeinaczenia faktów, ponieważ przytoczony powyżej argument jest prawdziwy. Co więcej, zdaniem Sądu sprzeciw i skarga skarżącego nie miały na celu obrony interesów „wytwórców mleka”. Takie twierdzenie również stanowi przeinaczenie faktów, ponieważ sprzeciw został zgłoszony w imieniu członków skarżącego w zakresie, w jakim przetwarzali oni mleko (mleko sprzedawane w Niderlandach jest mlekiem przetworzonym) i zajmowali się sprzedażą mleka lub sera.

Zarzut trzeci: Sąd stwierdza, że oddalenie sprzeciwu nie dowodzi istnienia legitymacji procesowej skarżącego. W istocie z punktu widzenia prawa sprzeciw nie został zgłoszony przez skarżącego, lecz przez Republikę Federalną Niemiec. Takie stwierdzenie nie jest zgodne z rozporządzenia (WE) nr 510/2006 ⁽²⁾ i wbrew temu, co uznał Sąd, kwestia ta nie została jeszcze rozstrzygnięta w odniesieniu do rozporządzenia podstawowego przez Trybunał. Między rozporządzeniem podstawowym nr 510/2006 a jego poprzednikiem, rozporządzeniem (EWG) nr 2081/92 ⁽³⁾ istnieją różnice, które nie były przedmiotem oceny Sądu i które prowadzą do tego, że pod rządami rozporządzenia podstawowego zgłaszający sprzeciw tacy jak skarżący realizują swoje własne prawa do zgłoszenia sprzeciwu.

Zarzut czwarty: Sąd odrzucił argumentację skarżącego, zgodnie z którą niebieski znak wskazujący chronione oznaczenie geograficzne Unii nie przyznaje producentom niderlandzkim bardziej konkurencyjnej pozycji względem członków skarżącego. To nieprawda. Bardziej konkurencyjna pozycja istnieje i powoduje powstanie po stronie członków skarżącego interesu prawnego w stwierdzeniu nieważności rozporządzenia rejestrującego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 317, s. 14.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 93, s. 12).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2081/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 208, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 9 września 2014 r. w sprawie T-461/12, Hansestadt Lübeck przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 20 listopada 2014 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-524/14 P)

(2015/C 026/21)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Maxian Rusche, R. Sauer, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Hansestadt Lübeck, wcześniej Flughafen Lübeck GmbH

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie nieważności skargi wniesionej w pierwszej instancji;
- posiłkowo: stwierdzenie bezprzedmiotowości skargi wniesionej w pierwszej instancji;
- posiłkowo: stwierdzenie bezzasadności czwartego zarzutu skargi, dotyczącego naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE w odniesieniu do kryterium selektywności, skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd w odniesieniu do pozostałych części zarzutu czwartego oraz zarzutów od pierwszego do trzeciego i piątego;
- obciążenie skarżącej w pierwszej instancji kosztami w pierwszej instancji i postępowaniu odwoławczym lub posiłkowo w przypadku skierowania sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd rozstrzygnięcie o kosztach w obu instancjach w wyroku kończącym postępowanie.

Zarzuty i główne argumenty**Zarzut pierwszy: brak indywidualnego oddziaływania**

Zdaniem Sądu zaskarżona decyzja dotyczy indywidualnie Hansestadt Lübeck jako następcy prawnego przedsiębiorstwa publicznego, które prowadziło do dnia 1 stycznia 2013 r. lotnisko w Lubece, gdyż to przedsiębiorstwo publiczne w wyniku przyznania pomocy państwa wykonywało uprawnienia, które zostały przeniesione wyłącznie na nie. Wniosek ten jest oparty na następujących okolicznościach faktycznych: przedsiębiorstwo publiczne składa propozycję zarządzenia w sprawie opłat lotniskowych do organu regulacyjnego kraju związkowego, który jest uprawniony zatwierdzić lub odrzucić to zarządzenie (pkt 29–34 zaskarżonego wyroku).

Zdaniem Komisji Sąd wprowadził prawidłowo dokonał ustaleń faktycznych, niemniej uznał przedsiębiorstwo publiczne, które prowadziło do dnia 1 stycznia 2013 r. lotnisko w Lubece, niezgodnie z prawem za organ wydający pozwolenie, który wykonywał własne, przeniesione wyłącznie na niego uprawnienia. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału przy badaniu indywidualnego oddziaływania na podmiot publiczny lub prywatny, który wdraża system pomocy (jak przedsiębiorstwo publiczne, które prowadziło do dnia 1 stycznia 2013 r. lotnisko w Lubece), rozstrzygające jest, czy może ono samo stanowić o swoim zarządzie i polityce czy też robi to państwo⁽¹⁾. Ustalone przez Sąd okoliczności faktyczne pokazują, że uprawnienie to przysługuje państwu, a mianowicie z dwóch powodów. Zarządzenie w sprawie opłat lotniskowych wymaga uprzedniego zatwierdzenia przez organ regulacyjny kraju związkowego. Organ regulacyjny jest ze swej strony związany przepisami federalnymi dotyczącymi opłat lotniskowych. Stąd sam fakt, że operator portu lotniczego musi zaproponować zarządzenie w sprawie opłat lotniskowych, nie oznacza, że sam może stanowić o swoim zarządzie i określać cele realizowane poprzez zarządzenie w sprawie opłat lotniskowych.

Stwierdzając, że uprawnienie do przeprowadzenia przygotowawczego etapu przyznania pomocy (w tym wypadku zaproponowanie zarządzenia w sprawie opłat lotniskowych organowi regulacyjnemu) stanowi wykonywanie własnej kompetencji w zakresie przyznania pomocy, Sąd naruszył prawo, gdyż dokonał zbyt szerokiej wykładni pojęcia „indywidualnego oddziaływania”.

Zarzut drugi: brak interesu prawnego

Sąd przyjął stanowisko, że Hansestadt Lübeck jako następca prawny przedsiębiorstwa publicznego, które prowadziło do dnia 1 stycznia 2013 r. lotnisko w Lubece, również po sprzedaży lotniska w Lubece inwestorowi prywatnemu ma nadal interes prawny. Sąd nie uznał za potrzebne, by ustalić, czy obowiązek uchylenia systemu pomocy ustał w dniu 1 stycznia 2013 r., gdyż zarządzenie w sprawie opłat lotniskowych ze względu na to, że zaprzestano korzystania ze środków państwowych, nie stanowiło już pomocy państwa. Nawet gdyby tak było, skarżąca w pierwszej instancji zachowała zdaniem Sądu interes prawny, gdyż formalne postępowanie wyjaśniające nie zostało jeszcze zakończone, wobec czego zaskarżona decyzja nadal wywiera skutki prawne.

Pierwszy argument Sądu jest błędny, gdyż również w sytuacji braku ostatecznej decyzji w sprawie zakończenia formalnego postępowania wyjaśniającego zaskarżona decyzja może utracić swój jedyny skutek prawny, a mianowicie obowiązek zawieszenia środka pomocowego na czas trwania dochodzenia, jeżeli ten środek pomocowy ustaje z powodów, które nie mają żadnego związku z formalnym postępowaniem wyjaśniającym (w tym wypadku prywatyzacja lotniska).

Drugi argument Sądu jest sprzeczny z orzecznictwem, które wymaga istniejącego i aktualnego interesu. W niniejszej sprawie nie zrealizowało się ryzyko zawieszenia środka przed dniem 1 stycznia 2013 r., gdyż lotnisko zostało sprywatyzowane. Hansestadt Lübeck nie wykazało swojego interesu w podtrzymaniu skargi po prywatyzacji lotniska.

Z tych względów Sąd niezgodnie z prawem stwierdził, że skarżąca miała w pierwszej instancji aktualny interes.

Trzeci zarzut: Błędna wykładnia pojęcia selektywności w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE

W celu umożliwienia stwierdzenia, czy zarządzenie w sprawie opłat lotniskowych przedsiębiorstwa publicznego jest selektywne, należy zdaniem Sądu zbadać, czy stosuje się ono niedyskryminacyjnie wobec wszystkich użytkowników i potencjalnych użytkowników towarów lub usług udostępnionych przez to przedsiębiorstwo publiczne (pkt 53 wyroku).

Ten pogląd jest rażąco sprzeczny z orzecznictwem Trybunału, zgodnie z którym środek nie stanowi ogólnego środka polityki podatkowej lub gospodarczej, a tym samym jest selektywny, jeżeli stosuje się tylko do określonej gałęzi gospodarki lub tylko do określonego przedsiębiorstwa publicznego tej gałęzi gospodarki ⁽¹⁾. Trybunał orzekł zatem, że ustalone przez przedsiębiorstwo publiczne preferencyjne taryfy dla towarów i usług są selektywne, nawet gdyby mogli z nich skorzystać wszyscy użytkownicy i potencjalni użytkownicy ⁽²⁾. W opinii w sprawie Deutsche Lufthansa rzecznik generalny Mengozzi zastosował to orzecznictwo do sytuacji dokładnie odpowiadającej niniejszej sprawie, mianowicie w odniesieniu do zarządzenia w sprawie opłat lotniskowych lotniska z rabatami dla określonych dużych użytkowników, i potwierdził selektywność środka ⁽³⁾.

Zarzut czwarty: braki i sprzeczności w uzasadnieniu

Uzasadnienie Sądu jest błędne. Po pierwsze, brak jest istotnej części badania selektywności, mianowicie określenia celu realizowanego poprzez zarządzenie w sprawie opłat lotniskowych. W odniesieniu do tego systemu należy bowiem zbadać, jakie przedsiębiorstwo publiczne znajduje się w podobnej sytuacji prawnej i faktycznej. Po drugie, uzasadnienie Sądu jest sprzeczne, gdyż najpierw stosuje orzecznictwo dotyczące selektywności środków podatkowych (pkt 51 i 53 zaskarżonego wyroku) a potem stwierdza, że nie ma ono znaczenia (pkt 57 zaskarżonego wyroku).

Zarzut piąty: błędne zastosowanie ścisłego kryterium kontroli sądowej do decyzji o wszczęciu postępowania wyjaśniającego

Sąd wskazuje wprawdzie właściwe kryterium prawne, pomija jednak całkowicie w swoim uzasadnieniu, że w niniejszej sprawie chodzi o decyzję o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego, która podlega jedynie lekkiej kontroli sądowej, w szczególności w odniesieniu do uzasadnienia ⁽⁴⁾. W zaskarżonym wyroku brak jest jakiegokolwiek wyjaśnienia co do tego, dlaczego zarządzenie w sprawie opłat lotniskowych w tak oczywisty sposób nie było selektywne, że Komisja nie mogła wsząć formalnego postępowania wyjaśniającego.

⁽¹⁾ Wyrok DEFI/Komisja, 282/85, EU:C:1986:316, pkt 18.

⁽²⁾ Wyroki Włochy/Komisja, C-66/02, EU:C:2005:768, pkt 99, i Unicredito, C-148/04, EU:C:2005:774, pkt 45.

⁽³⁾ Zobacz w szczególności wyrok GEMO, C-126/01, EU:C:2003:622, pkt 35–39.

⁽⁴⁾ Opinia w sprawie Deutsche Lufthansa, C-284/12, EU:C:2013:442, pkt 47–55.

⁽⁵⁾ Zobacz ostatnio postanowienie Stahlwerk Bous/Komisja, T-172/14 R, EU:T:2014:558, pkt 39–78 i przytoczone tam orzecznictwo.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu 21 listopada 2014 r. – Ukamaka Mary Jecinta Oruche i Nzubechukwu Emmanuel Oruche przeciwko Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-527/14)

(2015/C 026/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ukamaka Mary Jecinta Oruche, Nzubechukwu Emmanuel Oruche

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Pozostałe strony: Oberbürgermeister der Stadt Potsdam, Emeka Emmanuel Mary Oruche

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 7 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu prawa krajowego uzależniającemu pierwszy wjazd osoby będącej rodziną członka rodziny rozdzielonej od wykazania przez tę osobę przed wjazdem, że jest w stanie w prosty sposób porozumiewać się w języku niemieckim?

⁽¹⁾ Dz.U. L 251, s. 12.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 11 września 2014 r. w sprawie T-425/11 Grecja przeciwko Komisji, wniesione w dniu 21 listopada 2014 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-530/14 P)

(2015/C 026/23)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouchagiar i P.J. Loewenthal)

Druga strona postępowania: Republika Grecka

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu (druga izba) z dnia 11 września 2014 r., doręczonego Komisji w dniu 12 września 2014 r., w sprawie T-425/11 Grecja przeciwko Komisji (ECLI: EU: T: 2014: 768);
- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;
- pozostawienie Trybunałowi rozstrzygnięcia o kosztach niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie jest oparte na jednym jedynym zarzucie: zdaniem wnoszącej odwołanie Sąd błędnie zinterpretował i zastosował art. 107 ust. 1 TFUE, uznając, że sporny środek nie przysparza korzyści kasynom publicznym. Zarzut ten dzieli się na trzy części.

W pierwszej kolejności zdaniem wnoszącej odwołanie w pkt 52–58 zaskarżonego wyroku Sąd naruszył art. 107 ust. 1 TFUE, stwierdzając, że na podstawie spornego środka kasynom publicznym nie zostaje przyznana korzyść w drodze pobierania niższej kwoty z tytułu wstępu, ponieważ wpłacane kwoty stanowią 80 % cen biletów wstępu otrzymywanych przez kasyna publiczne i prywatne.

W drugiej kolejności zdaniem wnoszącej odwołanie w pkt 59–68 zaskarżonego wyroku Sąd naruszył art. 107 ust. 1 TFUE, stwierdzając, że nie wystarcza, by Komisja oceniła korzyść przyznaną w drodze spornego środka jako bezpośrednią dyskryminację podatkową z mocy samego prawa, lecz że Komisja powinna była oprzeć istnienie korzyści na analizie ekonomicznej skutków spornego środka.

W trzeciej kolejności zdaniem wnoszącej odwołanie w pkt 74–80 zaskarżonego wyroku Sąd naruszył art. 107 ust. 1 TFUE, stwierdzając z jednej strony, że praktyka nieodpłatnego wstępu nie może zwiększać korzyści płynących ze spornego środka, jako że ten środek nie przysparza korzyści, oraz z drugiej strony, że aby móc uwzględnić argumentację Komisji, powinna ona była wykazać, że w praktyce liczba przyznanych nieodpłatnie biletów wstępu była nadmiernie wysoka w stosunku do celu uregulowania greckiego, w którym zezwolono na taką praktykę, co prowadziło do naruszenia warunków ustanowionych w tym uregulowaniu krajowym.

**Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 23 września 2014 r. w sprawie T-646/
11 Ipatow przeciwko Radzie wniesione w dniu 24 listopada 2014 r. przez Wadima Ipatowa**

(Sprawa C-535/14 P)

(2015/C 026/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Wadim Ipatow (przedstawiciel: adwokat M. Michalaukas)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 23 września 2014 r. (sprawa T-646/11);
- wydanie ostatecznego rozstrzygnięcia w przedmiocie sporu albo przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- obciążenie Rady kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania skarżący podnosi cztery zarzuty.

Po pierwsze, w ocenie skarżącego Sąd naruszył jego prawo do skutecznej ochrony sądowej poprzez nieuznanie, że wniesienie wniosku o przyznanie pomocy prawnej skutkuje przerwaniem biegu terminu do wniesienia skargi o stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu.

Po drugie, zdaniem skarżącego Sąd naruszył jego prawo do obrony. Sąd orzekł bowiem, że Rada nie miała obowiązku zaznajomienia skarżącego z zebraniem przeciwko niemu materiałem dowodowym ani umożliwienia mu przedstawienia stanowiska przed przyjęciem decyzji Rady 2012/642/WPZiB⁽¹⁾ oraz rozporządzenia wykonawczego Rady nr 1017/2012⁽²⁾.

Po trzecie, Sąd naruszył prawo, uznając, że uzasadnienie zawarte w spornych aktach jest wystarczające.

Po czwarte, Sąd naruszył prawo, uznając, że sporne akty nie są nieproporcjonalne.

- (¹) Decyzja Rady 2012/642/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko Białorusi (Dz.U. L 285, s. 1).
- (²) Rozporządzenie wykonawcze Rady nr 1017/2012 z dnia 6 listopada 2012 r. w sprawie wykonania art. 8a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 765/2006 dotyczącego środków ograniczających wobec Białorusi (Dz.U. L 307, s. 7).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Castellón (Hiszpania) w dniu 27 listopada 2014 r. – Juan Carlos Sánchez Morcillo i María del Carmen Abril García przeciwko Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

(Sprawa C-539/14)

(2015/C 026/25)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Provincial de Castellón

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca sprzeciw/odwołanie: Juan Carlos Sánchez Morcillo i María del Carmen Abril García

Druga strona odwołania: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG (¹) w związku z art. 47, art. 34 ust. 3 i 7 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej (²) należy interpretować w taki sposób, że sprzeczny jest z nimi przepis proceduralny taki jak art. 695 ust. 4 Ley de Enjuiciamiento Civil [LEC, hiszpańskiego kodeksu postępowania cywilnego], który, w ramach regulacji kwestii zaskarżenia rozstrzygnięcia w przedmiocie sprzeciwu wobec egzekucji z rzeczy zabezpieczonych hipoteką lub zastawem, przewiduje możliwość wniesienia odwołania jedynie od postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego, niestosowaniu nieuczciwego warunku umownego i oddaleniu sprzeciwu wniesionego w oparciu o nieuczciwy charakter któregoś z warunków umownych, czego bezpośrednią konsekwencją jest to, że żądającemu przeprowadzenia egzekucji przedsiębiorcy przysługuje więcej środków zaskarżenia niż konsumentowi, przeciwko któremu chce on wszcząć to postępowanie?

(¹) Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, Dz.U. L 95, s. 29.

(²) Dz.U. 2000, C 364, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 26 września 2014 r. w sprawie T-630/13 DK Recycling und Roheisen GmbH przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 27 listopada 2014 r.

(Sprawa C-540/14 P)

(2015/C 026/26)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: DK Recycling und Roheisen GmbH (przedstawiciele: adwokaci S. Altenschmidt i P.-A. Schütter)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie wyroku z dnia 26 września 2014 r. w sprawie T-630/13 w zakresie, w jakim w pkt 2 sentencji tego wyroku skarga została oddalona w pozostałym zakresie;

- uwzględnienie w całości żądania przedstawionego w pkt 1) skargi poprzez stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 decyzji Komisji z dnia 5 września 2013 r. dotyczącej krajowych środków wykonawczych w odniesieniu do przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady [(C/2013) 5666, 2013/448/UE ⁽¹⁾] w zakresie, w jakim odmówiono w nim wpisania do wykazu instalacji objętych dyrektywą 2003/87/WE, zgłoszonych Komisji przez Niemcy zgodnie z art. 11 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE, instalacji wymienionych w załączniku I pkt A, oznaczonych kodami identyfikacyjnymi DE000000000001320 i DE-new-14220-0045, a także tymczasowych rocznych ilości odpowiadających uprawnieniom do emisji, jakie powinny zostać nieodpłatnie przyznane tym instalacjom;
- posiłkowo, uchylenie wyroku wskazanego w pkt 1 i przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi zarzut naruszenia prawa Unii w rozumieniu art. 58 akapit pierwszy zdanie drugie hipoteza trzecia statutu Trybunału Sprawiedliwości. Naruszając prawa podstawowe oraz zasadę proporcjonalności Sąd uznał za zgodną z prawem Unii odmowę przez Komisję nieodpłatnego przyznania uprawnień do emisji na podstawie klauzuli nadmiernych trudności państwa członkowskiego. Zaskarżony wyrok narusza prawa, które wnosząca odwołanie wywodzi z art. 16 i 17 karty praw podstawowych.

W ramach podniesionego zarzutu wnosząca odwołanie utrzymuje, że w decyzji 2011/278/UE Komisja nie przewidziała, w uregulowaniach dotyczących nieodpłatnego przydziału uprawnień do emisji, żadnego środka, który zapewniłby w wystarczającym zakresie indywidualną ochronę praw podstawowych. Zgodnie z decyzją 2011/278/UE nieodpłatny przydział uprawnień do emisji dokonywany jest na podstawie standardowych elementów kalkulacji. W decyzji tej nie przewidziano jednak uregulowań, które umożliwiłyby nieodpłatny przydział dodatkowych uprawnień do emisji w sytuacji, gdy – wobec zastosowania standardowych elementów kalkulacji – przydział skutkuje w konkretnym przypadku powstaniem nadzwyczajnego obciążenia lub nadmiernych trudności.

Oddalenie skargi narusza przewidziane w karcie prawa podstawowe oraz zasadę proporcjonalności. Sąd ograniczył się do wzięcia pod uwagę typowego skutku obciążającego systemu handlu uprawnieniami do emisji i systemu przydziału uprawnień na podstawie decyzji 2011/278/UE. Wbrew orzecznictwu Trybunału Sprawiedliwości Sąd całkowicie zlekceważył wymaganą indywidualną ochronę praw podstawowych wnoszącej odwołanie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 240, s. 27.

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 26 września 2014 r. w sprawie T-634/12, Arctic Paper Mochenwangen GmbH przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 2 grudnia 2014 r. przez Arctic Paper Mochenwangen GmbH

(Sprawa C-551/14 P)

(2015/C 026/27)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Arctic Paper Mochenwangen GmbH (przedstawiciel: S. Kobes, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

1. Uchylenie wyroku Sądu z dnia 26 września 2014 r. w sprawie T-634/13 w części, w której oddala skargę;

2. Uwzględnienie żądań podniesionych w skardze w pierwszej instancji poprzez stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 decyzji Komisji 2013/448/EU z dnia 5 września 2013 r. dotyczącej krajowych środków wykonawczych w odniesieniu do przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (notyfikowanej jako dokument nr C(2013) 5666) ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim odmawia ujęcia wymienionej w załączniku I, lit. A instalacji o identyfikatorze DE000000000000563 w przekazanym przez Niemcy Komisji zgodnie z art. 11 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE ⁽²⁾ wykazie instalacji objętych dyrektywą 2003/87/WE i przyznania odpowiednich tymczasowych rocznych ilości uprawnień do emisji, które powinny zostać przyznane bezpłatnie tym instalacjom;
3. Posiłkowo – uchylenie wyroku, o którym mowa w pkt 1, i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd;
4. Obciążenie Komisji kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi naruszenie prawa Unii w rozumieniu art. 58 ust. 1 zdanie drugie alternatywa trzecia statutu Trybunału. Sąd z naruszeniem praw podstawowych i zasady proporcjonalności uznał za zgodną z prawem Unii dokonaną przez Komisję odmowę przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji na podstawie przewidzianej w prawie krajowym klauzuli nadmiernych trudności. Zaskarżony wyrok narusza prawa wnoszącego odwołanie wynikające z art. 16 i 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

Wnoszący odwołanie przytacza w przedmiocie podniesionego zarzutu, że Komisja nie zapewniła w przepisach dotyczących bezpłatnego przydziału uprawnień do emisji w decyzji 2011/278/EU ⁽³⁾ wystarczającej indywidualnej ochrony praw podstawowych. Bezpłatny przydział uprawnień do emisji na podstawie decyzji 2011/278/EU odbywa się za pomocą standardowych wskaźników obliczeniowych. Decyzja ta nie zawiera jednak żadnej regulacji, która umożliwiałaby dodatkowy przydział bezpłatnych uprawnień do emisji w takich przypadkach, w których przydział z zastosowaniem standardowych wskaźników obliczeniowych prowadzi do nadzwyczajnego obciążenia lub nadmiernych trudności w indywidualnym przypadku.

Oddalenie skargi narusza prawa podstawowe określone w karcie i zasadę proporcjonalności. Sąd uwzględnił wyłącznie występujące typowo skutki obciążające systemu handlu uprawnieniami do emisji i systemu przydziału zgodnie z decyzją 2011/278/EU. Wbrew orzecznictwu Trybunału Sąd całkowicie pominął wymaganą indywidualną ochronę praw podstawowych wnoszącej odwołanie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 240, s. 27.

⁽²⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE; Dz.U. L 275, s. 32.

⁽³⁾ Decyzja Komisji z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady; Dz.U. L 130, s. 1.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 3 grudnia 2014 r. – Castelnou Energía przeciwko Komisji

(Sprawa T-57/11) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Energia elektryczna — Rekompensata za dodatkowe koszty produkcji — Obowiązek świadczenia usługi publicznej w zakresie wytwarzania pewnych ilości energii elektrycznej z węgla krajowego — Mechanizm priorytetowego wykorzystywania — Decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń — Decyzja uznająca pomoc za zgodną z rynkiem wewnętrznym — Skarga o stwierdzenie nieważności — Indywidualne oddziaływanie — Istotne oddziaływanie na pozycję konkurencyjną — Dopuszczalność — Brak wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego — Poważne trudności — Usługa świadczona w ogólnym interesie gospodarczym — Bezpieczeństwo zaopatrzenia w energię elektryczną — Artykuł 11 ust. 4 dyrektywy 2003/54/WE — Swobodny przepływ towarów — Ochrona środowiska — Dyrektywa 2003/87/WE)

(2015/C 026/28)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Castelnou Energía, SL (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: początkowo E. Garayar Gutiérrez, następnie C. Fernández Vicién, A. Pereda Miquel i C. del Pozo de la Cuadra, później C. Fernández Vicién, L. Pérez de Ayala Becerril i D. Antón Vega i wreszcie C. Fernández Vicién, L. Pérez de Ayala Becerril i C. Vila Gisbert, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: É. Gippini Fournier i C. Urraca Caviedes, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Greenpeace-España (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: początkowo N. Ersbøll, S. Rating i A. Criscuolo, następnie N. Ersbøll i S. Rating, adwokaci)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: początkowo J. Rodríguez Cárcamo, następnie M. Muñoz Pérez i N. Díaz Abad, później N. Díaz Abad i S. Centeno Huerta i wreszcie A. Rubio González i M. Sampol Pucurull, abogados del Estado); Hidroeléctrica del Cantábrico, SA (Oviedo, Hiszpania) (przedstawiciele: J. Álvarez de Toledo Saavedra i J. Portomeñe López, adwokaci); E.ON Generación, SL (Santander, Hiszpania) (przedstawiciele: początkowo E. Sebastián de Erice Malo de Molina i S. Rodríguez Bajón, następnie S. Rodríguez Bajón, adwokaci); Comunidad Autónoma de Castilla y León (przedstawiciele: początkowo K. Desai, solicitor, S. Cisnal de Ugarte i M. Peristeraki, adwokaci, następnie S. Cisnal de Ugarte); oraz Federación Nacional de Empresarios de Minas de Carbón (Carbunión) (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: początkowo K. Desai, solicitor, S. Cisnal de Ugarte i M. Peristeraki, adwokaci, następnie S. Cisnal de Ugarte i A. Baumann, adwokaci)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C (2010) 4499 z dnia 29 września 2010 r. w sprawie pomocy państwa N 178/2010 zgłoszonej przez Królestwo Hiszpanii w formie rekompensaty na rzecz elektrowni używających węgla krajowego z tytułu świadczenia usługi publicznej, związanej z mechanizmem priorytetowego wykorzystywania.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Castelnou Energía, SL pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

- 3) Królestwo Hiszpanii, Greenpeace-España, Hidroeléctrica del Cantábrico, SA, E.ON Generación, SL, Comunidad Autónoma de Castilla y León oraz Federación Nacional de Empresarios de Minas de Carbón (Carbunión) pokrywają swe własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 80 z 12.3.2011.

Wyrok Sądu z dnia 2 grudnia 2014 r. – Włochy przeciwko Komisji

(Sprawa T-661/11) ⁽¹⁾

[EFOGR — Sekcja Gwarancji — EFRG i EFFROW — Wydatki wyłączone z finansowania — Przetwory mleczne — Dochody przekazane — Kontrole kluczowe — Przekroczenie terminu — Ryczałtowa korekta finansowa — Podstawa prawna — Artykuł 53 rozporządzenia (WE) nr 1605/2002 — Powtórzenie]

(2015/C 026/29)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierany przez G. Aiella i P. Grassa, avvocati dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Rossi i D. Nardi, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji 2011/689/WE z dnia 14 października 2011 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 270, s. 33) w zakresie, w jakim nakłada ona na Republikę Włoską ryczałtową korektę finansową w wysokości 70 912 382 EUR z powodu nieprawidłowości w kontrolach dotyczących kwot mlecznych stwierdzonych w następujących regionach Włoch: Abruzji, Lacjum, Marche, Apulii, Sycylii, Kalabrii, Friuli-Wenecji Julijskiej i Dolinie Aosty w latach gospodarczych 2004/2005, 2005/2006 i 2006/2007.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Włoska pokrywa własne koszty i koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 49 z 18.2.2012.

Wyrok Sądu z dnia 2 grudnia 2014 r. – Boehringer Ingelheim Pharma przeciwko OHIM – Nepentes Pharma (Momarid)

(Sprawa T-75/13) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Momarid — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy LONARID — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Właściwy krąg odbiorców — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009]

(2015/C 026/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG (Ingelheim, Niemcy) (przedstawiciele: początkowo adwokaci V. von Bomhard i D. Slopek, następnie adwokat V. von Bomhard)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: L. Rampini, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Nepentes Pharma sp. z o. o. (Warszawa, Polska) (przedstawiciele: adwokaci C. Bercial Arias, K. Dimidjian-Lecompte i C. Casalonga)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 28 listopada 2012 r. (sprawa R 2292/2011-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG a Nepentes S.A.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 28 listopada 2012 r. (sprawa R 2292/2011-4) w odniesieniu do „wyrobów chemicznych do celów farmaceutycznych”.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 101 z 6.4.2013.

Wyrok Sądu z dnia 3 grudnia 2014 r. – Max Mara Fashion Group przeciwko OHIM – Mackays Stores (M&Co.)

(Sprawa T-272/13) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego M&Co. — Wcześniejsze graficzne, wspólnotowy i krajowy, znaki towarowe MAX&Co. — Wcześniejszy słowny znak towarowy MAX&CO. — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2015/C 026/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Max Mara Fashion Group Srl (Turyn, Włochy) (przedstawiciel: adwokat F. Terrano)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Mackays Stores Ltd (Renfrew, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: A. Gould, K. Passmore, solicitors, J. Baldwin, barrister oraz M. Howe, QC)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 7 marca 2013 r. (sprawa R 1199/2012-2), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Max Mara Fashion Group Srl a Mackays Stores Ltd.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Max Mara Fashion Group Srl zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 207 z 20.7.2013.

Wyrok Sądu z dnia 4 grudnia 2014 r. – Sales & Solutions przeciwko OHIM – Inceda (WATT i WATT)**(Sprawy połączone T-494/13 i T-495/13) ⁽¹⁾****[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Wspólnotowe, graficzny i słowny, znaki towarowe WATT — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]**

(2015/C 026/32)

Język postępowania: niemiecki

Strony*Strona skarżąca:* Sales & Solutions GmbH (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat K. Gründig-Schnelle)*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: pełnomocnik G. Schneider)*Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem:* Inceda Holding GmbH (Kolonia, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J. Wald i D. Thrun)**Przedmiot**

W sprawie T-494/13 skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej z dnia 15 lipca 2013 r. (sprawa R 1192/2012-4), a w sprawie T-495/13 skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej z dnia 15 lipca 2013 r. (sprawa R 1193/2012-4) dotyczące postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Inceda Holding GmbH a Sales & Solutions GmbH.

Sentencja

- 1) Skargi zostają oddalone.
- 2) Sales & Solutions GmbH pokrywa własne koszty oraz koszty Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) i Inceda Holding GmbH w sprawach połączonych T-494/13 i T-495/13.

⁽¹⁾ Dz.U. C 344 z 23.11.2013.

Wyrok Sądu z dnia 4 grudnia 2014 r. – BSH przeciwko OHIM – LG Electronics (compressor technology)**(Sprawa T-595/13) ⁽¹⁾****[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego compressor technology — Wcześniejsze słowne krajowe znaki towarowe KOMPRESSOR — Względna podstawa odmowy rejestracji — Częściowa odmowa rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]**

(2015/C 026/33)

Język postępowania: niemiecki

Strony*Strona skarżąca:* BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Biagosch)*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: M. Fischer i A. Folliard-Monguiral, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: LG Electronics, Inc. (Seul, Korea Południowa)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 5 września 2013 r. (sprawa R 1176/2012-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między LG Electronics, Inc. a BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 39 z 8.2.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 10 listopada 2014 r. – Ledra Advertising przeciwko Komisji i EBC (Sprawa T-289/13) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności oraz o odszkodowanie — Program wsparcia na rzecz stabilności Cypru — Protokół ustaleń w sprawie polityki szczególnych warunków gospodarczych zawarty między Republiką Cypryjską a EMS — Właściwość Sądu — Związek przyczynowy — Skarga częściowo niedopuszczalna, a częściowo oczywiście pozbawiona podstaw prawnych)

(2015/C 026/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ledra Advertising Ltd (Nikozja, Cypr) (przedstawiciele: C. Paschalides, solicitor i adwokat A. Paschalides)

Strony pozwane: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Smulders i J. P. Keppenne, pełnomocnicy); Europejski Bank Centralny (EBC) (przedstawiciele: A. Sáinz de Vicuña Barroso, N. Lenihan i F. Athanasiou, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów W. Bussiana, W. Devroe i D. Artsa)

Przedmiot

Po pierwsze, skarga stwierdzenie nieważności pkt 1.23-1.27 protokołu ustaleń w sprawie polityki szczególnych warunków gospodarczych zawartego między Republiką Cypryjską a europejskim mechanizmem stabilności (EMS) w dniu 26 kwietnia 2013 r., oraz po drugie, żądanie zasądzenia odszkodowania za szkodę, jaką miałyby ponieść skarżąca z uwagi na włączenie pkt 1.23-1.27 protokołu ustaleń do tego aktu oraz naruszenie ciążącego na Komisji obowiązku nadzorowania.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Ledra Advertising Ltd pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję Europejską i Europejski Bank Centralny (EBC).

⁽¹⁾ Dz.U. C 226 z 3.8.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 10 listopada 2014 r. – CMBG przeciwko Komisji i EBC**(Sprawa T-290/13) ⁽¹⁾****(Skarga o stwierdzenie nieważności oraz o odszkodowanie — Program wsparcia na rzecz stabilności Cypru — Protokół ustaleń w sprawie polityki szczególnych warunków gospodarczych zawarty między Republiką Cypryjską a EMS — Właściwość Sądu — Związek przyczynowy — Skarga częściowo niedopuszczalna, a częściowo oczywiście pozbawiona podstaw prawnych)**

(2015/C 026/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: CMBG Ltd (Tortola, Brytyjskie Wyspy Dziewicze, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: C. Paschalides, solicitor i adwokat A. Paschalides)

Strony pozwane: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Smulders i J. P. Keppenne, pełnomocnicy); Europejski Bank Centralny (EBC) (przedstawiciele: A. Sáinz de Vicuña Barroso, N. Lenihan i F. Athanasiou, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów W. Bussiana, W. Devroe i D. Artsa)

Przedmiot

Po pierwsze, skarga stwierdzenie nieważności pkt 1.23-1.27 protokołu ustaleń w sprawie polityki szczególnych warunków gospodarczych zawartego między Republiką Cypryjską a europejskim mechanizmem stabilności (EMS) w dniu 26 kwietnia 2013 r., oraz po drugie, żądanie zasądzenia odszkodowania za szkodę, jaką miałyby ponieść skarżąca z uwagi na włączenie pkt 1.23-1.27 protokołu ustaleń do tego aktu oraz naruszenie ciężącego na Komisji obowiązku nadzorowania.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) CMBG pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję Europejską i Europejski Bank Centralny (EBC).

⁽¹⁾ Dz.U. C 226 z 3.8.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 10 listopada 2014 r. – Eleftheriou i Papachristofi przeciwko Komisji i EBC**(Sprawa T-291/13) ⁽¹⁾****(Skarga o stwierdzenie nieważności oraz o odszkodowanie — Program wsparcia na rzecz stabilności Cypru — Protokół ustaleń w sprawie polityki szczególnych warunków gospodarczych zawarty między Republiką Cypryjską a EMS — Właściwość Sądu — Związek przyczynowy — Skarga częściowo niedopuszczalna, a częściowo oczywiście pozbawiona podstaw prawnych)**

(2015/C 026/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Strony skarżące: Andreas Eleftheriou (Derinia, Cypr); Eleni Eleftheriou (Derinia); Lilia Papachristofi (Derinia) (przedstawiciele: C. Paschalides, solicitor i adwokat A. Paschalides)

Strony pozwane: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Smulders i J. P. Keppenne, pełnomocnicy); Europejski Bank Centralny (EBC) (przedstawiciele: A. Sáinz de Vicuña Barroso, N. Lenihan i F. Athanasiou, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów W. Bussiana, W. Devroe i D. Artsa)

Przedmiot

Po pierwsze, skarga stwierdzenie nieważności pkt 1.23-1.27 protokołu ustaleń w sprawie polityki szczególnych warunków gospodarczych zawartego między Republiką Cypryjską a europejskim mechanizmem stabilności (EMS) w dniu 26 kwietnia 2013 r., oraz po drugie, żądanie zasądzenia odszkodowania za szkodę, jaką miałyby ponieść skarżący z uwagi na włączenie pkt 1.23–1.27 protokołu ustaleń do tego aktu oraz naruszenie ciężącego na Komisji obowiązku nadzorowania.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) *Andreas Eleftheriou, Eleni Eleftheriou i Lilia Papachristofi* pokrywają, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję Europejską i Europejski Bank Centralny (EBC).

⁽¹⁾ Dz.U. C 226 z 3.8.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 10 listopada 2014 r. – Evangelou przeciwko Komisji i EBC

(Sprawa T-292/13) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności oraz o odszkodowanie — Program wsparcia na rzecz stabilności Cypru — Protokół ustaleń w sprawie polityki szczególnych warunków gospodarczych zawarty między Republiką Cypryjską a EMS — Właściwość Sądu — Związek przyczynowy — Skarga częściowo niedopuszczalna, a częściowo oczywiście pozbawiona podstaw prawnych)

(2015/C 026/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strony skarżące: Christos Evangelou (Derinia, Cypr); Yvonne Evangelou (Derinia) (przedstawiciele: C. Paschalides, solicitor i adwokat A. Paschalides)

Strony pozwane: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Smulders i J. P. Keppenne, pełnomocnicy); Europejski Bank Centralny (EBC) (przedstawiciele: A. Sáinz de Vicuña Barroso, N. Lenihan i F. Athanasiou, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów W. Bussiana, W. Devroe i D. Artsa)

Przedmiot

Po pierwsze, skarga stwierdzenie nieważności pkt 1.23-1.27 protokołu ustaleń w sprawie polityki szczególnych warunków gospodarczych zawartego między Republiką Cypryjską a europejskim mechanizmem stabilności (EMS) w dniu 26 kwietnia 2013 r., oraz po drugie, żądanie zasądzenia odszkodowania za szkodę, jaką miałyby ponieść skarżący z uwagi na włączenie pkt 1.23–1.27 protokołu ustaleń do tego aktu oraz naruszenie ciężącego na Komisji obowiązku nadzorowania.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) *Christos Evangelou i Yvonne Evangelou* pokrywają, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję Europejską i Europejski Bank Centralny (EBC).

⁽¹⁾ Dz.U. C 226 z 3.8.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 10 listopada 2014 r. – Theophilou przeciwko Komisji i EBC**(Sprawa T-293/13) ⁽¹⁾****(Skarga o stwierdzenie nieważności oraz o odszkodowanie — Program wsparcia na rzecz stabilności Cypru — Protokół ustaleń w sprawie polityki szczególnych warunków gospodarczych zawarty między Republiką Cypryjską a EMS — Właściwość Sądu — Związek przyczynowy — Skarga częściowo niedopuszczalna, a częściowo oczywiście pozbawiona podstaw prawnych)**

(2015/C 026/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Christos Theophilou (Nikozja, Cypr); Eleni Theophilou (Nikozja, Cypr) (przedstawiciele: C. Paschalides, solicitor i adwokat A. Paschalides)

Strony pozwane: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Smulders i J. P. Keppenne, pełnomocnicy); Europejski Bank Centralny (EBC) (przedstawiciele: A. Sáinz de Vicuña Barroso, N. Lenihan i F. Athanasiou, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów W. Bussiana, W. Devroe i D. Artsa)

Przedmiot

Po pierwsze, skarga stwierdzenie nieważności pkt 1.23-1.27 protokołu ustaleń w sprawie polityki szczególnych warunków gospodarczych zawartego między Republiką Cypryjską a europejskim mechanizmem stabilności (EMS) w dniu 26 kwietnia 2013 r., oraz po drugie, żądanie zasądzenia odszkodowania za szkodę, jaką miałyby ponieść skarżąca z uwagi na włączenie pkt 1.23–1.27 protokołu ustaleń do tego aktu oraz naruszenie ciężącego na Komisji obowiązku nadzorowania.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Christos Theophilou i Eleni Theophilou pokrywają, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję Europejską i Europejski Bank Centralny (EBC).

⁽¹⁾ Dz.U. C 226 z 3.8.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 10 listopada 2014 r. – Fialtor przeciwko Komisji i EBC**(Sprawa T-294/13) ⁽¹⁾****(Skarga o stwierdzenie nieważności oraz o odszkodowanie — Program wsparcia na rzecz stabilności Cypru — Protokół ustaleń w sprawie polityki szczególnych warunków gospodarczych zawarty między Republiką Cypryjską a EMS — Właściwość Sądu — Związek przyczynowy — Skarga częściowo niedopuszczalna, a częściowo oczywiście pozbawiona podstaw prawnych)**

(2015/C 026/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fialtor Ltd (Belize City, Belize) (przedstawiciele: C. Paschalides, solicitor i adwokat A. Paschalides)

Strony pozwane: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Smulders i J. P. Keppenne, pełnomocnicy); Europejski Bank Centralny (EBC) (przedstawiciele: A. Sáinz de Vicuña Barroso, N. Lenihan i F. Athanasiou, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów W. Bussiana, W. Devroe i D. Artsa)

Przedmiot

Po pierwsze, skarga stwierdzenie nieważności pkt 1.23-1.27 protokołu ustaleń w sprawie polityki szczególnych warunków gospodarczych zawartego między Republiką Cypryjską a europejskim mechanizmem stabilności (EMS) w dniu 26 kwietnia 2013 r., oraz po drugie, żądanie zasądzenia odszkodowania za szkodę, jaką miałyby ponieść skarżąca z uwagi na włączenie pkt 1.23-1.27 protokołu ustaleń do tego aktu oraz naruszenie ciężącego na Komisji obowiązku nadzorowania.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Fialtor Ltd pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję Europejską i Europejski Bank Centralny (EBC).

⁽¹⁾ Dz.U. C 226 z 3.8.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 11 listopada 2014 r. – LemonAid Beverages przeciwko OHIM – Pret a Manger (Europe) (Lemonaid)

(Sprawa T-298/13) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku towarowego — Wycofanie wniosku o unieważnienie prawa do znaku towarowego — Umorzenie postępowania)

(2015/C 026/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: LemonAid Beverages GmbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci U. Lüken i J. Natzel oraz P. Brownlow, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Pret a Manger (Europe) Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokat A. Tsoutsanis oraz S. Croxon, solicitor)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 13 marca 2013 r. (sprawa R 276/2012-2), dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku towarowego między Pret à Manger (Europe) Ltd a LemonAid Beverages GmbH.

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzone.
- 2) Strona skarżąca i interwenient pokrywają własne koszty oraz po połowie koszty poniesione przez stronę pozwaną.

⁽¹⁾ Dz.U. C 215 z 27.7.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 10 listopada 2014 r. – DelSolar (Wujiang) przeciwko Komisji**(Sprawa T-320/13) ⁽¹⁾****[Dumping — Przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw i płytek) pochodzących lub wysyłanych z Chin — Tymczasowe cło antydumpingowe — Umożnienie postępowania]****(2015/C 026/41)***Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: DelSolar (Wujiang) Ltd (Wujiang City, Chiny) (przedstawiciele: początkowo adwokat L. Catrain González, E. Wright i H. Zhu, barristers, następnie L. Catrain González i E. Wright)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn i T. Maxian Rusche, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia Komisji (UE) nr 513/2013 z dnia 4 czerwca 2013 r. nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw i płytek) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej i zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 182/2013 poddające rejestracji przywóz tych produktów pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 152, s. 5) w zakresie dotyczącym skarżącej.

Sentencja

- 1) *Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.*
- 2) *Każda ze stron pokrywa własne koszty.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 215 z 27.7.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 21 października 2014 r. – Gappol Marzena Porczyńska przeciwko OHIM – Gap (ITM) (GAPPol)**(Sprawa T-125/14) ⁽¹⁾****(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Uchylenie zaskarżonej decyzji — Następcza bezprzedmiotowość sporu — Umożnienie postępowania)****(2015/C 026/42)***Język postępowania: polski***Strony**

Strona skarżąca: PP Gappol Marzena Porczyńska (Łódź, Polska) (przedstawiciel: J. Gwiazdowska, radca prawny)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Gap (ITM), Inc. (San Francisco, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: M. Siciarek, adwokat)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 2 grudnia 2013 r. (sprawa R 686/2013-1), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Gap (ITM), Inc. a PP Gappol Marzena Porczyńska

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez PP Gappol Marzena Porczyńska i Gap (ITM), Inc.

⁽¹⁾ Dz.U. C 142 z 12.5.2014.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 27 listopada 2014 r. – SEA przeciwko Komisji**(Sprawa T-674/14 R)**

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Pomoc państwa — Obowiązek odzyskania pomocy przyznanej przez publicznego operatora portu lotniczego na rzecz spółki zależnej, której powierzono zadanie świadczenia usług zarządzania — Likwidacja tej spółki — Utworzenie nowej spółki, której powierzono zadanie świadczenia usług zarządzania — Decyzja Komisji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego w dziedzinie pomocy państwa w celu zbadania tego, czy pomiędzy dwoma spółkami zachodzi ciągłość gospodarcza — Wniosek o zawieszenie wykonania — Oczywista niedopuszczalność skargi w postępowaniu głównym — Niedopuszczalność — Brak pilnego charakteru)

(2015/C 026/43)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Società per azioni esercizi aeroportuali (SEA) (Segrate, Włochy) (przedstawiciele: F. Gatti, J.-F. Bellis, F. Di Gianni i A. Scalini, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Noë i G. Conte, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych dotyczący w istocie zawieszenia wykonania decyzji Komisji C (2014) 4537 final z dnia 9 lipca 2014 r. o wszczęciu na podstawie art. 108 ust. 2 TFUE formalnego postępowania wyjaśniającego w przedmiocie utworzenia spółki Airport Handling [SA.21420 (2014/NN) – Włochy – Utworzenie Airport Handling].

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
 - 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.
-

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 28 listopada 2014 r. – Airport Handling przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-688/14 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Pomoc państwa — Obowiązek odzyskania pomocy przyznanej przez publicznego operatora portu lotniczego na rzecz spółki zależnej, której powierzono zadanie świadczenia usług zarządzania — Postawienie tej spółki w stan likwidacji — Utworzenie nowej spółki, której powierzono zadanie świadczenia usług zarządzania — Decyzja Komisji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego w dziedzinie pomocy państwa w celu zbadania tego, czy pomiędzy dwoma spółkami zachodzi ciągłość gospodarcza — Wniosek o zawieszenie wykonania — Oczywista niedopuszczalność skargi w postępowaniu głównym — Niedopuszczalność — Brak pilnego charakteru)

(2015/C 026/44)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Airport Handling SpA (Somma Lombardo, Włochy) (przedstawiciele: R. Cafari Panico i F. Scarpellini, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Noë i G. Conte, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych dotyczący w istocie zawieszenia wykonania decyzji Komisji C (2014) 4537 final z dnia 9 lipca 2014 r. o wszczęciu na podstawie art. 108 ust. 2 TFUE formalnego postępowania wyjaśniającego w przedmiocie utworzenia spółki Airport Handling [SA.21420 (2014/NN) – Włochy – Utworzenie Airport Handling].

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Wydane w sprawie T-688/14 R postanowienie z dnia 29 września 2014 r. zostaje uchylone.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie sędziego orzekającego w przedmiocie środków tymczasowych z dnia 27 października 2014 r. – Diktyo Amyntikon Viomichanion Net przeciwko Komisji

(Sprawa T-703/14 R)

[Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Subwencje — Siódmy program ramowy w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007 – 2013) — Nota obciążeniowa skierowana do kontrahenta — Wniosek o zawieszenie wykonania — Sprawa niepodlegająca przyjęciu środków tymczasowych]

(2015/C 026/45)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Diktyo Amyntikon Viomichanion Net AEVE (Kaisariani, Grecja) (przedstawiciel: K. Damis, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zawieszenie wykonania noty obciążeniowej skierowanej do skarżącej w ramach umowy w sprawie subwencji i wszelkich aktów powiązanych.

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 6 listopada 2014 r. – Segimerus przeciwko OHIM – Ergo Versicherungsgruppe (ELGO)**(Sprawa T-750/14)**

(2015/C 026/46)

Język skargi: niemiecki

Strony*Strona skarżąca:* Segimerus Ltd (Preston, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat F. Henkel)*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Ergo Versicherungsgruppe AG (Düsseldorf, Niemcy)**Dane dotyczące postępowania przed OHIM***Zgłaszający:* Strona skarżąca*Przedmiotowy sporny znak towarowy:* Słowny wspólnotowy znak towarowy „ELGO” – zgłoszenie nr 10 292 498*Postępowanie przed OHIM:* Postępowanie w sprawie sprzeciwu*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 22 sierpnia 2014 r. w sprawie R 473/2014-4**Żądania***Strona skarżąca wnosi do Sądu o:*

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy Wydziałowi Sprzeciwów celem ponownego rozpoznania;
- posiłkowo, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy Izbie Odwoławczej celem ponownego rozpoznania;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty*Naruszenie art. 75 zdanie drugie rozporządzenia nr 207/2009.*

Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2014 r. – Ice Mountain Ibiza/OHIM – Etyam (ocean beach club ibiza)**(Sprawa T-753/14)**

(2015/C 026/47)

Język skargi: hiszpański

Strony*Strona skarżąca:* Ice Mountain Ibiza, SL (San Antonio, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J.L. Gracia Albero i F. Miazetto)*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Etyam, SL (Baleary, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający elementy słowne „ocean beach club ibiza” – zgłoszenie nr 10 610 491

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 31 lipca 2014 r. w sprawie R 2293/2013-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania – w tym kosztami poniesionymi do tej pory w związku z postępowaniami przed Wydziałem Sprzeciwów i Pierwszą Izbą Odwoławczą OHIM na wcześniejszym etapie postępowań, które doprowadziły do wniesienia niniejszej skargi.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2014 r. – Herbert Smith Freehills przeciwko Komisji

(Sprawa T-755/14)

(2015/C 026/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Herbert Smith Freehills LLP (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: P. Wytinck, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej GESTDEM 2014/2070 z dnia 24 września 2014 r. oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami poniesionych przez stronę skarżącą w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

W swej skardze strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji GESTDEM 2014/2070 z dnia 24 września 2014 r., w której Komisja oddaliła złożony przez stronę skarżącą na mocy rozporządzenia nr 1049/2001⁽¹⁾ wniosek o udzielenie dostępu do określonych dokumentów związanych z przyjęciem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylającej dyrektywę 2001/37/WE⁽²⁾.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez Komisję art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, ponieważ żaden z nieuwjawnionych dokumentów zidentyfikowanych przez Komisję nie jest objęty zakresem stosowania wyjątku związanego z ochroną postępowania sądowego.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez Komisję art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, ponieważ niektóre z nieuwjawnionych dokumentów zidentyfikowanych przez Komisję nie są objęte zakresem stosowania wyjątku związanego z ochroną porady prawnej.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez Komisję art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, ponieważ za ujawnieniem zidentyfikowanych dokumentów, zgodnie ze złożonym przez stronę skarżącą wnioskiem u udzielnie dostępu do dokumentów, przemawia interes publiczny.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

⁽²⁾ Dz.U. L 127, s. 1.

**Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2014 r. – European Dynamics Luxembourg i Evropaiki
Dynamiki przeciwko Komisji**

(Sprawa T-764/14)

(2015/C 026/49)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: European Dynamics Luxembourg SA (Luksemburg, Luksemburg) Evropaiki Dynamiki– Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: M. Sfyri i I. Ampazis, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej Ares(2014) 2903214 z dnia 5 września 2014 r., którą Komisja odrzuciła ofertę skarżących w ramach ograniczonego postępowania przetargowego EuropeAid/135040/C/SER/MULTI;
- nakazanie przywrócenia stanu poprzedniego i
- obciążenie Komisji całością kosztów poniesionych przez skarżące.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące podnoszą, co następuje.

Zdaniem skarżących należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji zgodnie z art. 263 TFUE z następujących powodów:

Po pierwsze, doświadczenie uczestników zostało zbadane w trakcie postępowania w sprawie udzielenia zamówienia, mimo że zostało już ono zbadane na etapie preselekcji.

Po drugie, Komisja naruszyła ciężący na niej obowiązek uzasadnienia swojej decyzji, przedstawiając niewystarczające wyjaśnienia na temat oceny uzyskanej przez ofertę techniczną skarżących i nie podając do wiadomości pełnego składu zwycięskiego konsorcjum i istotnych elementów oferty finansowej.

Po trzecie, Komisja popełniła szereg oczywistych błędów w ocenie w odniesieniu do oferty technicznej skarżących, naruszając tym samym zasadę równego traktowania uczestników.

Po czwarte, Komisja naruszyła rozporządzenie finansowe i przewidzianą w nim zasadę przejrzystości.

Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2014 r. – Włochy przeciwko Komisji**(Sprawa T-770/14)**

(2015/C 026/50)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciele: P. Gentili, avvocato dello Stato, i G. Palmieri, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności pisma z dnia 11 września 2014 r. Ref Ares (2014) 2975571, w którym Komisja Europejska poinformowała Republikę Włoską o automatycznym umorzeniu w dniu 31 grudnia 2013 r. środków dotyczących zobowiązań EFRR wymienionych w Programie współpracy transgranicznej Włochy-Malta 2007–2013 oraz w ramach orzekania co do istoty – uznanie spornych wydatków i wniosków o płatność za dopuszczalne.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku uzasadnienia w rozumieniu art. 296 akapit drugi TFUE

- Skarżąca podnosi w tym względzie, że poprzestając w zaskarżonej decyzji na lakonicznym twierdzeniu, iż błąd zawarty w tytule decyzji zmieniającej z dnia 31 grudnia 2012 r. nie ma wpływu na treść samej decyzji i na wykonanie programu, Komisja nie wzięła pod uwagę znaczenia okoliczności, że decyzje w sprawie wydatków wydane przez region muszą zostać uprzednio skontrolowane przez Trybunał Obrachunkowy, że między ogłoszeniem sprostowania i jego wykonaniem minęły cztery miesiące, przy czym nieznane były tego powody, że mogło to wywołać wątpliwości co do zakresu sprostowania, które mogło być bardziej istotne aniżeli sprostowanie ograniczone tylko do tytułu decyzji z dnia 31 grudnia 2012 r., że Trybunał Obrachunkowy potwierdził, iż podejście przyjęte przez region, który powstrzymywał się od zaciągania zobowiązań do momentu oficjalnego powiadomienia o korekcie (w dniu 28 marca 2013 r.), było prawidłowe, dając tym samym do zrozumienia, że przeciwnie podejście nie byłoby właściwe.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady partnerstwa przy zarządzaniu funduszami strukturalnymi oraz zasad współpracy między państwami członkowskimi i instytucjami europejskimi i poszanowania struktury i tożsamości konstytucyjnej państw członkowskich

- Skarżąca twierdzi w tym względzie, że Komisja nie współpracowała z państwem członkowskim tak, aby mogło ono wykonać program operacyjny w możliwie skutecznym sposób bez narażenia się na straty; nie uwzględniła ona między innymi ograniczeń proceduralnych związanych z kontrolą wewnętrzną – zwłaszcza Trybunału Obrachunkowego – które musiało się poddać dane państwo członkowskie.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 96 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999

- Skarżąca twierdzi w tym względzie, że zaistniała tu sytuacja stanowi przypadek siły wyższej, która przeszkodziła w przedstawieniu wniosku o płatność w odniesieniu do projektów objętych decyzją zmieniającą. Tym samym pierwotny błąd popełniony przez Komisję przy notyfikacji tej decyzji, następująca natychmiast po tym obietnica szybkiej korekty ograniczonej do tytułu, zamiast tego utrzymujące się przez cztery miesiące milczenie, które pozwalało domniemywać istnienie innych bardziej istotnych błędów i uchybień wymagających naprawienia, uniemożliwiły całkowicie organom administracji krajowej doprowadzenie procedury zarządzania projektami do momentu złożenia wniosku o płatność.

4. Wreszcie w ramach zarzutu czwartego skarżąca powołuje się na naruszenie zasady proporcjonalności.

Skarga wniesiona w dniu 17 listopada 2014 r. – Ica Foods przeciwko OHIM – San Lucio (GROK)

(Sprawa T-774/14)

(2015/C 026/51)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Ica Foods SpA (Pomezia, Włochy) (przedstawiciel: adwokat A. Nespega)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: San Lucio Srl (San Gervasio Bresciano, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego znaku towarowego: San Lucio Srl

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „GROK” wspólnotowy znak towarowy nr 4 439 956

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 9 września 2014 r. w sprawie R 1815/202013-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji dotyczącej postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku nr 6374C GROK, nr 4439956, z powodu naruszenia art. 62 i 63 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego lub art. 8 rozporządzenia nr 40/94 lub z powodu niewystarczającego uzasadnienia w wyżej przedstawionych względów;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 62 i 63 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, ponieważ OHIM nie wyznaczył skarżącej terminu do przedstawienia uwag w przedmiocie odwołania i w ten sposób naruszył zasadę kontradyktoryjności postępowania;
- Naruszenie art. 8 rozporządzenia nr 40/94 i niewystarczające uzasadnienie w odniesieniu do podobieństwa między produktami mlecznymi spółki San Lucio a towarami objętymi zgłoszeniami spółki Ica;

- Naruszenie art. 8 rozporządzenia nr 40/94 i niewystarczające uzasadnienie w odniesieniu do podobieństwa między należącym do spółki San Lucio znakiem towarowym GROK a należącym do spółki Ica znakiem towarowym CRIK CROK;
- Naruszenie art. 8 rozporządzenia nr 40/94 i niewystarczające uzasadnienie w zakresie znajomości należącego do spółki Ica znaku towarowego CRIK CROK.

Skarga wniesiona w dniu 26 listopada 2014 r. – Fon Wireless/OHIM – Henniger (NEOFON – FON ET AL.)

(Sprawa T-777/14)

(2015/C 026/52)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fon Wireless Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci J. Devaureix i L. Montoya Terán)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Andreas Henniger (Starnberg, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego znaku towarowego: Andreas Henniger

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „Neofon” – zgłoszenie nr 10 674 893

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 15 września 2014 r. w sprawie R R 2519/2013-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i w rezultacie podjęcie niezbędnych czynności w celu zapewnienia skuteczności orzeczenia Sądu;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 26 listopada 2014 r. – Ugly przeciwko OHIM – Group Lottuss (COYOTE UGLY)

(Sprawa T-778/14)

(2015/C 026/53)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ugly, Inc. (Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: T. St Quintin, barrister, K. Gilbert i C. Mackey, solicitors)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Group Lottuss Corp., SL (Barcelona, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego znaku towarowego: Group Lottuss Corp., SL

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „COYOTE UGLY” – zgłoszenie nr 1 226 198

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 16 września 2014 r. w sprawie R 1369/2013-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Wydziału Sprzeciwów i Izby Odwoławczej oraz przekazanie sprzeciwu Wydziałowi Sprzeciwów do ponownego rozpatrzenia;
- obciążenie Group Lottuss Corp., SL kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1, 2 i 4 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2014 r. – TVR Automotive/OHIM – Cardoni (TVR ENGINEERING)**(Sprawa T-781/14)****(2015/C 026/54)***Język skargi: angielski***Strony**

Strona skarżąca: TVR Automotive Ltd (Whiteley, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci A. von Mühlendahl i H. Hartwig)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Fabio Cardoni (Mediolan, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Fabio Cardoni

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Zgłoszenie nr 11 132 602

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 8 września 2014 r. w sprawie R 2532/2013-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM i F. Cardoniego, w razie wstąpienia przez niego do postępowania w charakterze interwenienta, kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.
-

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 8 grudnia 2014 r. – Cwik/Komisja

(Sprawa F-4/13) ⁽¹⁾

(Służba Publiczna — Urzędnicy — Ocena — Sprawozdanie z oceny — Postępowanie w sprawie oceny (1995/1997) — Wykonanie wyroku Sądu Pierwszej Instancji — Żądanie stwierdzenia nieważności sprawozdania z oceny — Brak skierowania sprawy do wspólnego komitetu ds. ocen — Zwłoka przy sporządzaniu sprawozdania z oceny — Skarga o odszkodowanie lub zadośćuczynienie)

(2015/C 026/55)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Michael Cwik (Tervuren, Belgia) (przedstawiciel: adwokat N. Lhoëst)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Berardis-Kayser i G. Berscheid, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji zawierającej sprawozdanie z oceny skarżącego za lata 1995-1997 i żądanie odszkodowania.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji Europejskiej z dnia 12 marca 2012 r. o sporządzeniu ostatecznego nowego sprawozdania z oceny M. Cwika z postępowania w sprawie oceny (1995/1997).
- 2) Zasądza się od Komisji Europejskiej na rzecz M. Cwika kwotę 15 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.
- 3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 4) Komisja Europejska pokrywa własne koszty i zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez M. Cwika.

⁽¹⁾ Dz.U. C 108 z 13.4.2013, s. 38.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 3 grudnia 2014 r. – DG przeciwko ENISA

(Sprawa F-109/13) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Członek personelu tymczasowego — Rozwiązanie umowy o pracę — Brak uzasadnienia — Brak poszanowania postępowania w sprawie oceny — Oczywisty błąd w ocenie)

(2015/C 026/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: DG (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Tymen)

Strona pozwana: Europejska Agencja ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (przedstawiciele: początkowo P. Empadinhas, pełnomocnik i adwokat C. Meidanis, następnie P. Empadinhas i S. Purser, pełnomocnicy oraz adwokat C. Meidanis)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji o zwolnieniu skarżącej, nakazania przywrócenia jej do pracy oraz wypłaty wszelkich świadczeń pieniężnych, jakie powinna była pobierać od zakończenia stosunku pracy z potrąceniem ewentualnych dochodów otrzymywanych w tym samym okresie, powiększonych o odsetki w wysokości ustalonej przez EBC plus 3 punkty procentowe, oraz żądanie zadośćuczynienia za rzekomo doznaną krzywdę.

Sentencja wyroku

- 1) *Skarga zostaje oddalona.*
- 2) *DG ponosi własne koszty oraz zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Europejską Agencję ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 15 z 18.1.2014, s. 21.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 2 grudnia 2014 r. – Migliore przeciwko Komisji

(Sprawa F-110/13) ⁽¹⁾

(Awans — Procedura akredytacji — Postępowanie w 2013 r. — Wykluczenie skarżącego z ostatecznej listy urzędników, którym zezwolono na uczestnictwo w programie szkoleniowym — Artykuł 45 a regulaminu pracowniczego)

(2015/C 026/57)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Nunzio Migliore (Sterrebeek, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues, A. Tymen i A. Blot)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Berardis-Kayser i G. Berscheid, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji wykluczającej skarżącego z listy kandydatów dopuszczonych do udziału w programie kształcenia pt. „Procedura akredytacji” w 2013 r.

Sentencja wyroku

- 1) *Skarga zostaje oddalona.*
- 2) *Nunzio Migliore pokrywa własne koszty postępowania i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 25.1.2014, s.41.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 2 grudnia 2014 r. – Erik Simpson/Rada

(Sprawa F-142/11 DEP) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Postępowanie — Ustalenie kosztów)

(2015/C 026/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Erik Simpson (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat M. Velardo)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciel: M. Bauer i A.F. Jensen, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Służba publiczna – Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji o nienadaniu skarżącemu awansu do grupy zaszerogowanie AD9 po pomyślnym przejściu konkursu EPSO/AD/113/07 „Kierownik wydziału (AD9) tłumaczeń języka czeskiego, estońskiego, węgierskiego, litewskiego, łotewskiego, maltańskiego, polskiego, słowackiego i słoweńskiego” i żądanie zasądzenia odszkodowania.

Sentencja postanowienia

Całkowita wysokość kosztów, które Rada Unii Europejskiej ma zwrócić Erikowi Simpsonowi z tytułu kosztów podlegających zwrotowi w sprawie F-142/11, zostaje ustalona na kwotę 8600 EUR powiększoną o ewentualnie należny od tej kwoty podatek VAT.

⁽¹⁾ Dz.U. C 65 z 3.3.2012, s. 26.

Skarga wniesiona w dniu 9 października 2014 r. – ZZ przeciwko Komisji

(Sprawa F-106/14)

(2015/C 026/59)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat M. Velardo)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w sprawie przyznania skarżącemu od dnia 1 stycznia 2014 r. jedynie 2,5 dnia urlopu dodatkowego z tytułu „urlopu w miejscu pochodzenia” zamiast przyznania mu „czasu podróży” w wymiarze 5 dni, z których korzystał na podstawie art. 7 załącznika V do regulaminu pracowniczego, zmienionego rozporządzeniem nr1023/2013 Parlamentu i Rady z dnia 22 października 2013 r. w sprawie zmiany regulaminu pracowniczego.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji, wynikającej z rubryki „Uprawnienia” strony SYSPER i potwierdzonej decyzją Komisji nr R/396/14 z dnia 2 lipca 2014 r. oddalającą zażalenie, w sprawie przyznania skarżącemu od dnia 1 stycznia 2014 r. urlopu dodatkowego w wymiarze 2,5 dnia z tytułu „urlopu w miejscu pochodzenia” zamiast przyznania mu 5 dni „czasu podróży”, z których korzystał wcześniej na podstawie art. 7 akapit pierwszy załącznika V do Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, zmienionego rozporządzeniem (UE, Euratom) nr1023/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 października 2013 r. w sprawie zmiany Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej i Warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej;

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 10 października 2014 r. – ZZ/Komisja

(Sprawa F-108/14)

(2015/C 026/60)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat S. Orlandi)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o dodatkowych latach służby zaliczanych do okresu uprawniającego do emerytury skarżącego dotyczącej przeniesienia uprawnień emerytalnych do systemu emerytalnego Unii na podstawie nowych OPW do art. 11 i 12 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego urzędników.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że art. 9 ogólnych przepisów wykonawczych do art. 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego jest niezgodny z prawem;
- Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 16 stycznia 2014 r. o dodatkowych latach służby zaliczonych skarżącemu do uprawnień emerytalnych nabytych przez niego przed podjęciem służby, w ramach przeniesienia tych uprawnień do systemu emerytalnego instytucji Unii Europejskiej, na podstawie ogólnych przepisów wykonawczych do art. 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego z dnia 3 marca 2011 r.;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 15 października 2014 r. – ZZ przeciwko Komisji

(Sprawa F-110/14)

(2015/C 026/61)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat S. Orlandi)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji dotyczących przeniesienia uprawnień emerytalnych skarżącego do systemu emerytalnego Unii na podstawie nowych ogólnych przepisów wykonawczych do art. 11 i 12 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że art. 9 ogólnych przepisów wykonawczych do art. 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego jest niezgodny z prawem, a w związku z tym nie znajduje zastosowania;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 24 maja 2013 r. dotyczącej uwzględnienia uprawnień emerytalnych skarżącego nabytych przed rozpoczęciem służby w ramach ich przenoszenia do systemu emerytalnego instytucji Unii Europejskiej na podstawie ogólnych przepisach wykonawczych do art. 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego z dnia 3 marca 2011 r.;

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 17 października 2014 r. – ZZ i in./Komisja

(Sprawa F-112/14)

(2015/C 026/62)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ i in. (przedstawiciel: adwokat S. Orlandi)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego o zaszeregowaniu skarżących według nowych zasad przebiegu kariery zawodowej i awansowania znajdujących zastosowanie po nowelizacji regulaminu pracowniczego urzędników z dnia 1 stycznia 2014 r. na stanowiska „główny [starczy] administrator w okresie przejściowym”, pozbawiających ich, ich zdaniem, możliwości ubiegania się o awans do grupy zaszeregowania AD 14, oraz stwierdzenie niezgodności z prawem art. 30 ust. 3 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji o zaszeregowaniu skarżących na stanowiska „główny [starczy] administrator w okresie przejściowym”;
- stwierdzenie niezgodności z prawem art. 30 ust. 3 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 23 października 2014 r. – ZZ przeciwko Komisji

(Sprawa F-116/14)

(2015/C 026/63)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat L.Y. Levi)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora wykonawczego Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) w sprawie cofnięcia uprzedniej decyzji w sprawie zatrudnienia skarżącej w charakterze członka personelu tymczasowego w grupie zaszeregowania AD8 i żądanie odszkodowania oraz zadośćuczynienia.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora wykonawczego EIOPA z dnia 24 lutego 2014 r. w sprawie cofnięcia uprzedniej decyzji z dnia 7 listopada 2013 r. w sprawie zatrudnienia skarżącej od dnia 16 września 2013 r. w charakterze członka personelu tymczasowego w grupie zaszeregowania AD 8 w następstwie postępowania w sprawie naboru prowadzonego na podstawie ogłoszenia o naborze 1327TAAD08;

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 24 lipca 2014 r. w sprawie oddalenia zażalenia złożonego przez skarżącą w dniu 25 marca 2014 r.;
- zasądzenie do strony pozwanej odszkodowania w postaci różnicy w wynagrodzeniu pomiędzy wynagrodzeniem pobieranym przez skarżącą od dnia 16 września 2013 r. w grupie zaszeregowania AD 6 a wynagrodzeniem przysługującym w grupie zaszeregowania AD 8, powiększonej o odsetki za zwłokę naliczone według stopy Europejskiego Banku Centralnego, powiększonej o dwa punkty procentowe;
- pomocniczo, zasądzenie do strony pozwanej odszkodowania w postaci różnicy w wynagrodzeniu pomiędzy wynagrodzeniem w grupie zaszeregowania AD 6 a wynagrodzeniem w grupie zaszeregowania AD 8 w okresie od dnia 16 września 2013 r. do dnia 24 lutego 2014 r., powiększonej o odsetki za zwłokę naliczone według stopy Europejskiego Banku Centralnego, powiększonej o dwa punkty procentowe;
- zasądzenie do strony pozwanej zadośćuczynienia, oszacowanego ex aequo et bono na 20 000 EUR;
- obciążenie Komisji Europejskiej wszystkimi kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 23 października 2014 r. – ZZ/Rada

(Sprawa F-118/14)

(2015/C 026/64)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: M. C. Garcia-Hirschfeld)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji Rady o zaszeregowaniu urzędników mających grupy zaszeregowania AD 9 – AD 14, zajmujących stanowiska określone jako stanowiska wiążące się ze szczególnymi obowiązkami, na stanowiskach kategorii „kierownik wydziału lub stanowisko równoważne” lub „radca lub stanowisko równoważne” przed dniem 31 grudnia 2015 r. i o niezaliczeniu skarżącego do urzędników, którym przysługuje takie zaszeregowanie.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego nr 6/14 z dnia 3 stycznia 2014 r. i następującej po niej decyzji o przydzieleniu 34 urzędników Rady do kategorii stanowisk „kierownik wydziału lub stanowisko równoważne”;
 - W razie potrzeby stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 23 lipca 2014 r. o oddaleniu zażalenia;
 - obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.
-

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL